

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXIII / 2013

25 Kč

IKD

11

Laskavost a odpuštění přitahuje

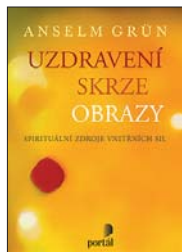
Rozhovor s novým opatem želivského kláštera

K symbolice bohoslužebných předmětů: vinná réva a mešní víno

Alena našla v azylovém domě domov

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8
www.portal.cz
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Anselm Grün **Uzdavení skrze obrazy** Spirituální zdroje vnitřních sil

Pochopení vnitřních obrazů, které nosíme v duši, vede k tomu, že jsme lépe zakotveni ve svém „já“ a dokážeme odolávat chaosu obrazů, které se na nás tlačí zvenčí. Podle C. G. Junga a psychologie „flow“ dokážou obrazy rozhýbat naši duši tak, že po čase vyvstane jedinečný obraz našeho „já“. Mnohé z obrazů ovšem také brání životu a jsou pro nás ohrožující. Je třeba pěstovat obraznost takovým způsobem, aby obrazy projevily svou uzdravující sílu tak, abychom je zapojili do svého života jako jeho integrální součást. O tom všem pojednává ve své knize populární autor spirituální literatury, který čerpá přímo z jungovské psychologie a po svém představuje cestu aktivní imaginace. Brož., 136 s., 245 Kč

Kristine Bertini **Sendvičová rodina** Souběžná péče o malé děti a seniory

Kniha nabízí zkušenosti lidí, kteří zažili, co obnáší souběžná péče o malé děti a seniory. Kromě praktických rad, jak zvládnout každodenní rodinný provoz, přináší inspiraci, jak může „ten uprostřed“ pečovat sám o sebe, což je pro něj životně nutné. Osloví jak samotné příslušníky „sendvičové generace“, tak i příbuzné a přátele těchto osob. Brož., 216 s., 335 Kč

Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradeck@kna.cz

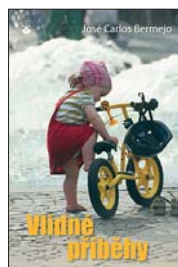
Hana Pinknerová **To pravé místo**

Život můžeme prožít jako nudně se opakující stereotyp. Ale také jako bohaté obdarování jedinečnými okamžiky. Takto nás autorka vede vlastními životními postřehy a zkušenostmi. Brož., 113 s., 129 Kč

Jaro Křivohlavý **Není radost jako radost**

Ví se, že není radost jako radost, že radost se liší od veselí, existuje radost mělká, i radost hluboká, radost trvající jen krátce, a radost, která nás může provázet celý život. Váz., 88 s., 109 Kč

José Carlos Bermejo **Vlídne příběhy**

Nabízíme čtenářům třetí sbírku příběhů z pera známého španělského autora. Jeho příběhy vycházejí ze života a ukazují nám jeho různé podoby: naše spolužití s ostatními, protichůdné pocity a hodnoty, možnosti volby. Příběhy jsou určené všem generacím čtenářů. Brož., 96 s., 109 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
tel. 224 818 757. On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz objednavky@paulinky.cz

Kdo je papež František? (DVD)

Dokument o životní cestě a postojích papeže Františka s dosud nezveřejněnými záběry z jeho působení v Argentíně. O svém pohledu na J. M. Bergogliu hovoří představitelé Tovaryšstva Ježíšova, univerzitní profesori, biskupové a novináři. Český dabing, 44 minut, 199 Kč

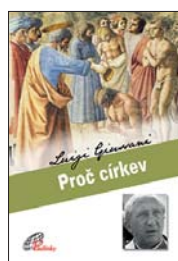
Oficiální portrét papeže Františka, s jeho podpisem a znakem

Lamino, formát 20 x 30 cm, 30 Kč

Liturgický kalendář 2014

Nakladatelství Paulínky si dovoluje upozornit, že ještě stále jsou k zakoupení: Liturgický kalendář 2014 (48 Kč), Kapesní diář 2014 (88 Kč) a Velký diář 2014 (200 Kč). Žádejte je u vašich knihkupců nebo přímo u nás.

Guissani, Luigi **Proč církev**

Církev je život. Kdo se chystá ověřit si vlastní názor na církev, musí si uvědomit, že k reálnému pochopení života, jakým je církev, je nutné adekvátní soužití s ní. Pevná vazba, 416 s., 162 Kč

Papež svěřil lidstvo pod ochranu Panny Marie Fatimské

Z homilie Svatého otce při eucharistii v Den mariánské úcty

„Maria přisvědčila Bohu a toto její přitakání otřásló jejím prostým životem v Nazaretu. Nebylo však jediné, ba dokonce bylo pouze prvním z mnoha přitakání, která svým srdcem učinila ve chvílích radosti, ale i bolesti, a tato přitakání vyvrcholila pod křížem. Dnes je zde mnoho matek. Pomyslete na to, kam až sahá Mariina věrnost Bohu: nazírá svého jediného Syna na kříži. Věrná žena, stojící na nohou, zdrcená v nitru, ale věrná a silná.

A já se ptám: jsem křesťanem „přerušovaně“ anebo vždycky? Kultura provizorního a relativního vstupuje také do života víry. Bůh nás žádá, abychom byli věrní každý den ve všedních skutcích, a dodává, že i když my nejsme věrní, On je vždycky věrný a Svým milosrdenstvím nám neúnavně nabízí ruku, aby nás pozvedl, povzbudil k pokračování v cestě, k návratu k Němu a k vyznání naší slabosti, aby nám daroval Svou sílu. A toto je definitivní cesta: stále s Pánem i ve svých slabostech a také ve svých hříších. Nikdy však nevstupovat na cestu provizoria. Ta zabíjí. Víra je definitivní věrnost, jako ta Mariina.“

Zásvětná modlitba

„Blahoslavená Panno Maria Fatimská
S novou vděčností za tvoji mateřskou účast
spojujeme svůj hlas s hlasem všech pokolení,
která tě blahoslaví.

Oslavujeme v tobě veliké skutky Boha,
který se nikdy neunaví sklánět se milosrdně
k lidstvu, souženému zlem a zraněnému hříchem,
aby jej uzdravil a zachránil.

Přijmi s mateřskou laskavostí
úkon zasvěcení, který dnes s důvěrou konáme,
před touto nám tak drahou soškou.

Jsme si jisti, že každý z nás je v tvých očích cenný
a že ti nic není cizího z toho, co je v našich srdcích.
Necháváme se dosáhnout tvým něžným pohledem
a dostává se nám útěšného pohlazení tvého úsměvu.

Střež náš život ve svých rukou:
požehnej a posil každou touhu po dobru;
oživuj a syť víru;
podporuj a osvěcuj naději;
vzbuzuj a vdechuj lásku;
veď nás všechny cestou svatosti.

Nauč nás své přednostní lásce
vůči maličkým a chudým,
vyločeným a trpícím,
vůči hříšníkům a zbloudilým srdcím:
všechny shromáždí pod svoji ochranu
a všechny přived' ke svému milovanému Synu Ježíši,
našemu Pánu.“

Přeložil Milan Glaser, SJ, převzato s dovolením redakce České sekce Vatikánského rozhlasu.

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 11. 11. 2013. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.**

Obsah

Duchovní slovo: Papež svěřil lidstvo pod ochranu Panny Marie Fatimské	3
Rozhovor: Jaroslav Jáchym Šimek Laskavost a odpuštění přitahuje	4
Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů: Vinná réva a mešní víno	10
Krátké zprávy z diecéze	12
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	18
Charitní listy	19

Laskavost a odpuštění přitahuje

Letos na jaře ze své funkce odstoupil z vážných zdravotních důvodů želivský opat Bronislav Ignác Kramár. Volba nového se uskutečnila 26. září a hned v prvním kole přinesla výsledek – jednapadesátým želivským opatem byl zvolen dosavadní provisor kláštera

P. Jaroslav Jáchym Šimek. Kněz s bohatými pastoračními zkušenostmi i mezinárodním rozhledem, který působil na Vysočině i v daleké Austrálii. Do své funkce bude uveden 22. listopadu za účasti královéhradeckého biskupa Jana Vokála.

Jaké jste měl pocity, když jste se dozvěděl výsledek opatské volby?

Nestačil jsem se divit, že se o výsledku rozhodlo hned v prvním kole. Opat musí ke svému zvolení získat nadpoloviční většinu hlasů. K želivské kanonii patří 34 bratří se slavnými sliby, což je nutná podmínka k účasti na volbě, a teď jich hlasovalo celkem 31. Tušil jsem, že mě někdo z nich bude volit, ale přesto jsem takovýto výsledek vůbec nečekal. Zpětně si uvědomuji, že ten den mi ubíhal velmi rychle, a dokonce i samotná mše svatá před volbou byla strašně krátká.

Zaskočilo Vás to?

To víte, že ano, ale výsledek jsem přijal klidně a s pokorou. Volbě předsedal generální opat z Říma P. Thomas Anton Handgrätinger a strahovský opat P. Michal Pojezdný.

● Neobarokní budova opatství s Trčkovým hradem v pozadí

Po hlasování přečetli moje jméno a dotázali se mě, zda přijímám volbu. Odpověděl jsem, že ano, s pomocí Boží dokážu unést i takovouto odpovědnost.

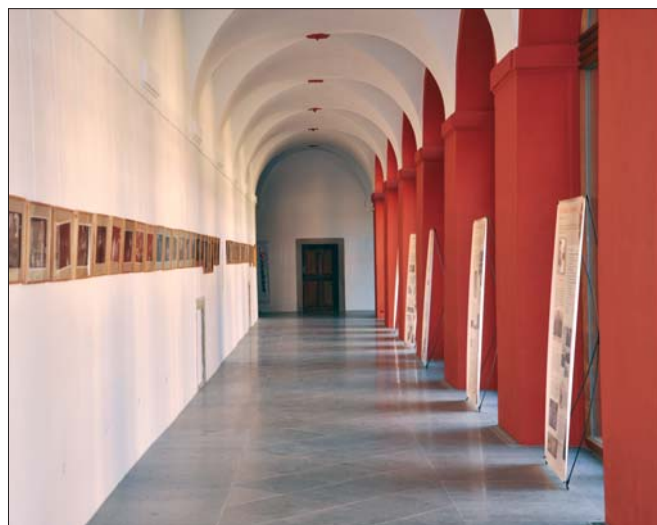
Na co se chcete v budoucnu soustředit?

Na stejnou otázku jsem musel odpovědět také bezprostředně po volbě. Za prvé potřebujeme uvést do praxe novou evangelizaci, dále bych chtěl prohloubit duchovní život komunity a vnitřně ji sjednotit. Každý měsíc by se měli všichni členové kanonie sejít na společné schůzce. Ale protože máme bratry rozptýlené po celé diecézi, na Slovensku nebo v severních Čechách, je docela složité tento rytmus dodržet. Raději bych viděl méně setkání, třeba jednou za půl roku, ale dlouhodobějších. Kromě provozních záležitostí si najít čas i na jakousi rekollektu, předat si zkušenosti, popovídat si, podělit se o starosti a radosti. Jde o náš život, jak si ho uspořádáme, takový ho budeme mít.

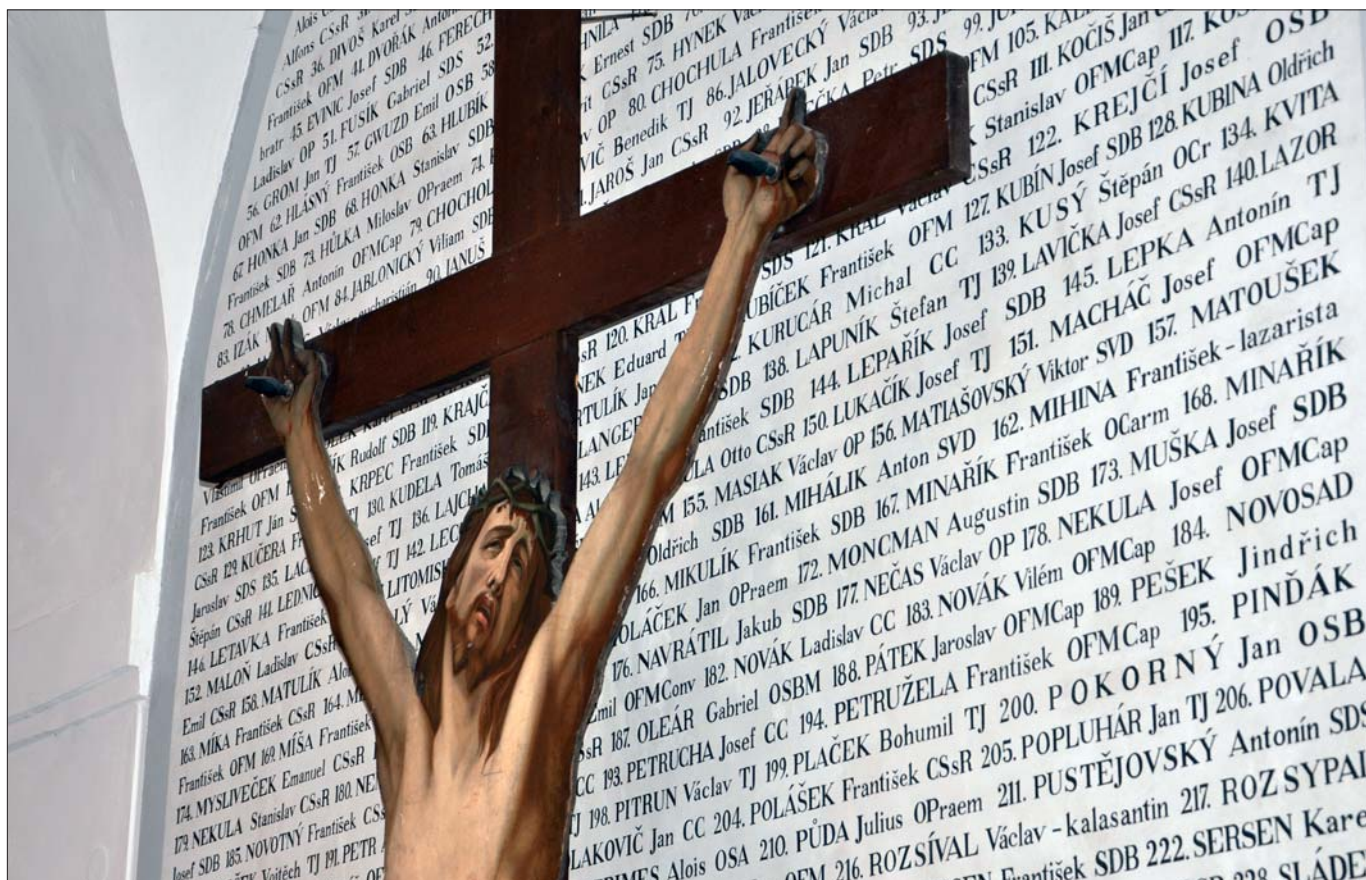
Jaký má funkce opata význam pro klášter?

Měl by pro bratry být jako táta. Sledovat jejich radosti, starosti, vycházet jim vstříc v jejich potřebách, být jejich pastýřem. Na té praktické rovině opat předsedá společným modlitbám, má povinnost se za členy kanonie modlit, v neděli a zasvěcené svátky sloužit za ně mši svatou podobně jako kněz slouží za farnost. Zároveň je opat ordinářem celé komunity, má práva podobně jako biskup, může rozhodovat o umístění jednotlivých kněží, ale už nemůže nikoho vysvětit na kněze. Reprezentuje komunitu v celé premonstrátské rodině i ve vztahu k vnějšímu světu. Opat jezdí jednou za tři roky na setkání prelátů do Říma a jednou za šest let na generální kapitulu.

Jaké jste si zvolil heslo?

● Opravená chodba v konventu slouží jako místo expozice o komunistickém internačním táboře pro kněze a řeholníky

● Pripomínka internačního tábora pro kněze a řeholníky. Ten zde fungoval v padesátých letech

Misericordia, milosrdenství nebo také soucit. V dnešní době tvrdých loktů je otcovské přijetí s otevřenou náručí velmi důležité. Svatořečení Faustyny Kowalské a zdůraznění role milosrdenství nevidím jako náhodné. Spíše než přísnost, sekýrování přitahuje lidi laskavostí a odpuštěním. Jsme radši, když nás má někdo rád, než když mi hrozí, neustále napomíná a kárá.

Čím chcete navázat na odkaz Vašich předchůdců?

Když zmíním dva poslední opaty, Víta Tajovského a Bronislava Kramára, tak oba se vyznačovali laskavostí a otevřeností, ve které chci pokračovat. Samozřejmě se stále potýkáme s rekonstrukcí kláštera, kterou chceme dotáhnout do konce. Už před časem jsme začali pořádat duchovní cvičení pro kněze i laiky. Měli jsme tu řadu výrazných osobností jako je irský kněz Pat Collins, Elias Vella, nebo Thomas Paul z Indie. Budeme se snažit nabídku duchovních cvičení nadále rozšiřovat. Mám řadu kontaktů v zahraničí, chtěl bych jich využít a pozvat sem lidi světového rozhledu.

Jakým způsobem probíhá opatská benedikce?

Obřad se musí uskutečnit za přítomnosti biskupa, v mém případě to bude královéhradecký biskup Jan Vokál. V průběhu mše svaté mi předá opatské insignie – prsten, mitru a berlu. Pektorál jsem obdržel už po volbě od generálního opata. Stále jsme hledali vhodné datum, až jsme se z hlediska organizace shodli na pátku 22. listopadu.

Co Vás přivedlo ke kněžství?

Narodil jsem se 3. června 1952 v Novém Městě na Moravě a vyrůstal jsem v Nížkově. Jako kluk jsem ministroval, bydleli jsme hned vedle kostela, takže jsem se v něm cítil jako doma. V rodině jsme měli několik kněží, asi nejbližší mi byl strýc, který se shodou okolností jmenoval úplně stejně jako já, Jaroslav Šimek. Za komunistů strávil několik let ve vězení, pamatuji si, jak jsme to s ním prožívali. Když jsem byl v pubertě, tak jsem u nás na faře pomáhal staré hospodyně. V roce 1956 umřel pan děkan Jan Macek, ohromně přívětivý člověk. Na faře zůstala bydlet hospodyně, kterou za několik let postihla mrtvice a byla odkázaná na péči druhých. Za to jsem měl možnost číst si v bohaté knihovně pana děkana. Jistě si dokážete představit to mladické okouzlení, byl jsem tam králem, jakoby farářem... Na pouti nebo posvícení přicházeli různí kněží, poslouchal jsem jejich rozhovory, jaké mají názory, a poznal jsem, že mluví úplně jinak, než na co jsem byl zvyklý zvenku. Táhlo mě to být v jejich společnosti, takže jsem po vystudování Střední všeobecně vzdělávací školy ve Žďaru nad Sázavou, kde jsem odmaturoval v roce 1970, měl okamžitě jasno a přešel jsem na bohosloveckou fakultu do Litoměřic. V roce 1977 jsem přijal z rukou Františka Tomáška kněžské svěcení.

Pamatujete se na svoji první farnost?

Byl to Krucemburk, tehdejší Křížová, tu jsem si tak trochu vyprosil kvůli svým rodičům, kteří na tom byli se zdravím

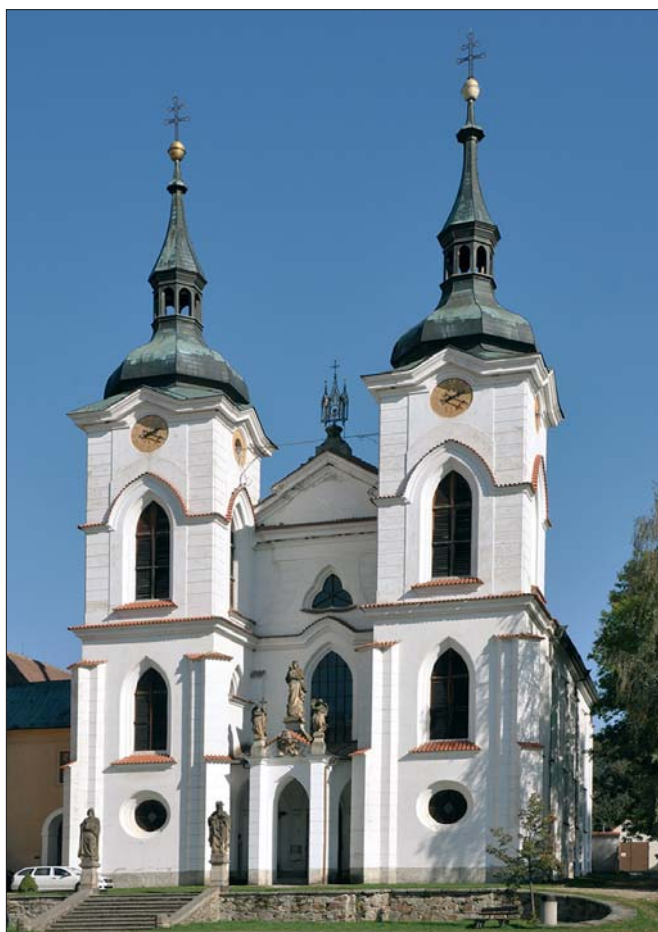
dosti špatně. Pak jsem působil asi rok a půl v Náchodě, ale odtamtud mě hnali komunisté pořádně rychle.

Co jste provedl?

Státní bezpečnost jsem měl na krku hned od začátku, když jsem ještě nebyl vysvěcen. V únoru jsme si z nahrávek přepisovali Chartu 77 a někdo ze semináře to na nás prásknul. Vyhrožovali mi, že nemusím dostat souhlas, i když budu vysvěcen, což se pak skutečně stalo. V Náchodě začal na moje kázání jezdit krajský tajemník, a jednou když ho děkan vyprovázal, tak se na mě vztekle otočil a jen procedil: „Pane kaplane, to vaše kázání vám do smrti nezapomenu“. Skončil jsem v naprosto mrtvé farnosti, kde jsem si připadal, jak v tom filmu Zapomenuté světlo.

Jak to pokračovalo?

Přehazovali si mě z místa na místo a nikdo mě nechtěl. Až mě nakonec vzali na milost ve Středočeském kraji a dostal jsem na starost farnosti Keblov a Dolní Kralovice. Jako jednu z prvních věcí jsem zrušil náboženství, protože mi tam chodily asi tři děti. Z toho měli komunisté radost. Místo toho jsem si do farnosti tajně pozval salesiány a každý rok jsme pořádali chaloupky pro několik desítek dětí. Rád na ta léta vzpomínám, byla to síla. Už tehdy jsem si ověřil nutnost hledat nové cesty, ten

● Monumentální průčelí klášterního kostela je dílem Jana Blažeje Santiniho

● Správa kláštera patří k hlavním činnostem opata

školometský model moc nefunguje. Před válkou chodila do náboženství skoro celá populace, a co se stalo? Po válce z nich byli skoro všichni komunisti...

Dala Vám Státní bezpečnost pokoj?

Vůbec ne, souhlas jsem dostal vždy jen krátkodobě třeba na týden, čtrnáct dní. Chtěli po mě spolupráci, nebylo lehké obstát. V roce 1987 jsem si požádal o devizový příslib a hned jsem ho dostal. Představte si, kněží, kteří byli v Pacem in terris, nebo byli takoví loyální, ho dostávali až na odvolání! Přišli za mnou, že se jdou rozloučit. Odpověděl jsem, že se neloučím, určitě se vrátím. Když jsem přijel, tak za mnou přišli a chtěli vědět podrobnosti o cestě. Všechno jsem popsal, jak jsem byl v Rakousku i v Nepomucenu, ukázal jsem jim fotku z generální audience s papežem... „V pořádku, to je všechno dobrý, ale víme, že jste byl i jinde,“ nedali se oklamat. Provozoval jsem u sebe na Dolnokralovicku tajnou tiskárnu pro doktora Zvěřinu a Otu Mádra, takže jsem měl úkoly i od nich. Na základě toho jsem si uvědomil, že i přímo v Nepomucenu působí fízl. Až po revoluci mi došlo, kdo to byl.

Měl jste z toho nějaký postih?

Druhý den po výslechu ke mně přišel páter Pohorský z Křivsoudova a měli jsme jet na vikariátku do Benešova. Využil jsem jeho přítomnosti jako svědka, nechal jsem si zavolat náčelníka bezpečnosti a křičel jsem na něj: „Zkuste si ještě jednou překročit práh fary a volám kancelář prezidenta republiky, jestli jsem zločinec, tak mě zavřete a jestli ne, tak co mi sem lezete...“ Věděl jsem, že by mi to bylo houbec platný, ale bylo důležité, že jsem to řekl, protože se strana bála humbuku. Jak jsem byl na vikariátce napumpovaný, tak se mě tajemník zeptal, co se děje? Řekl jsem mu, už tři a půl roku mě otravují estébáci, teď toho mám dost, nedělejte, že o tom nevíte. On řekl, že ne, a že prý zjedná nápravu... Zlatý hřeb nakonec. Když vyšly Cibulkovy seznamy, tak jsem se tam samozřejmě našel jako konfident. V roce 1998 jsem si

zjistil, že můj spis má 375 stran. Před třemi lety jsem šel na ÚSTR a najednou tam bylo 85 stran. Okopíroval jsem si pouze konečný posudek, kde bylo uvedeno, že k zamezení činnosti faráře Šimka budou preventivně profilaktická opatření, ke kterým bude zpracován samostatný posudek, víc jsem se nedozvěděl.

Proč jste vstoupil do řeholního společenství premonstrátů, čím Vás rád zaujal?

To se stalo v 1991, už jsem byl třináct let knězem. Nechtěl jsem už být sám na faře. Vedete třeba společenství mládeže, večer odejdou a vy tam najednou zůstanete sám, a to bylo pro mě strašně těžké. Dnes už to taky vidím jinak, samota a ticho mi tolik nevadí, ale tehdy jsem to tak pociťoval. Jezdívají za mnou bohoslovci a myslím, že to byl Pavel Sokol, který mi nabídl, jestli nechci vstoupit k premonstrátům. Kromě toho mě ohromně lákala osobnost opata Tajovského. Uvědomoval jsem si, že život ve společenství přináší vzájemné povzbuzení a obohacení. Je paradoxem, že jsem nikdy v klášteře moc nežil, protože jsem stejně i v rámci premonstrátů působil na farátech. Tohle je pro nás typické. Nejsme mnišský řád, jsme pastorační řád, takže nás v klášteře moc není, většina bratří působí na okolních farátech.

Na co klade řád ve své spiritualitě důraz?

Klademe důraz na úctu k Eucharistii, mariánskou úctu, krásnou liturgii, kajícnost a communio – společenství.

Jak jste se dostal do Austrálie?

Rád cestuji, chtěl jsem jít ven a zkusit to. Přihlásil jsem se biskupu Esterkovi a kvůli zdokonalení angličtiny žádal umístění do Spojených států. Nakonec to nevyšlo, ale nabídl mi Austrálii. Vykonával jsem tam funkci kaplana pro českou komunitu. Bydlel jsem v Sydney, dvakrát do měsíce tam sloužil mši svatou a o dalších dvou nedělích v měsíci jsem létal vždy do nějakého velkého města – Melbourne, Adelaide, Brisbane, Perthu, Darwinu, Hobartu či Aucklandu. Kromě toho jsem si vzal na starost jednu australskou farnost v Sydney – Stratfield, což je asi 10 km od City. V ní jsem působil přes týden.

Stačil jste poznat českou minoritu?

Češi jako národ jsou obecně zajímaví v tom, že se rychle asimilují a nevytváří souvislé osídlení jako například Číňané nebo Italové, kde v jedné čtvrti žijí desetitisíce až

● Na chodbě visí portrétní galerie všech opatů, původní zanikla během požáru v roce 1907, nynější byla domalována během obnovy kláštera zpětně

statisíce obyvatel. Tam můžete potkat lidi, kteří tam bydlí padesát let a neumí slovo anglicky. To u Čechů není, bydlí rozptýleně a třeba už jejich děti neumí pořádně česky. Češi a Slováci přicházeli do Austrálie v několika vlnách po roce 1948, 1968, a hodně v roce 1981. Mladší generace chodí spíš do australských kostelů. Emigranti trpí takzvaným „homesick“ a požadují, aby vše v kostele bylo v češtině. Když jsem chtěl na někoho z mladých promluvit anglicky, tak protestovali, jen ať se učí česky. Je pak jasné, že se tyto generace neshodnou. Na druhou stranu jsou ohromně obětaví, neváhají jet na mši přes celé město. Sydney je přitom obrovská aglomerace se 4 miliony obyvatel, ale takového venkovského typu, kde skoro každý má domek se zahrádkou a ta rozloha je nepředstavitelná.

Je tamní křesťanství odlišné od toho evropského?

Řekl bych, že všude je to jádro – katolicita stejná. Obecně je v Austrálii nesmírně motivující multikulturní prostředí. U nás má slovo multikulturní negativní nádech,

ale pokud se to vezme za správný konec, přináší soužití různých národů mnoho dobrého. Už to když se naučíte další jazyk, nejste omezeni literaturou v češtině a otevře se vám ohromný svět nových informací. Třeba ve srovnání s naší diecí byl hodně zajímavý thajský Bangkok, kde jsem se vždycky stavoval při cestě na dovolenou do Evropy. V Thajsku je 90 % obyvatelstva buddhistů, 5 % muslimů, 1 % křesťanů, z toho asi 300 tisíc katolíků, což je vlastně jako u nás, takoví ti „churchdoors“, chodící každou neděli do kostela. V naší dieci je má na starosti jeden biskup, jeden pomocný biskup a přes dvě stě kněží. V Thajsku jsou rozděleni do deseti diecí a působí tam 750 kněží, z toho 100 zahraničních misionářů.

Kdy jste se vrátil do Čech?

Měl jsem v Austrálii zůstat až do loňského roku, ale před pěti lety mi volal opat Bronislav Kramář, jestli bych se nevrátil co nejdříve a nedělal provisor – ekonoma kláštera. V této roli jsem pak skutečně působil až do teď.

Ad omne bonum opus parati: dílo sv. Norberta ve světě i v Čechách

Zakladatelem společenství řeholních kanovníků je sv. Norbert z Xanten. Narodil se pravděpodobně roku 1082 ve šlechtické rodině. Po pádu z koně za velké bouře a zázračném uzdravení, změnil pohoršlivý způsob života za hlubokou kajícínost a zbožnost. Odešel do kláštera a připravoval se na službu kněze. Byl vysvěcen roku 1115 a ihned se pokusil získat pro reformní ideály askeze, modlitby a života podle evangelia členy kapituly v Xanten. Byl však odmítnut, nějaký čas působil jako potulný kazatel. S podobně nadšenými druhy založil roku 1120 v Prémontré klášter, který se posléze stal hlavou nově schváleného společenství. Řád se po Evropě rychle šířil a získával řadu podporovatelů z řad světské i církevní vrchnosti. Samotný Norbert se nadále věnoval misijním cestám, roku 1126 se stal arcibiskupem v Magdeburgu. Zemřel roku 1134 v pověsti svatosti, oficiální kanonizace se dočkal až roku 1582 od papeže Řehoře XIII.

Už za jeho života byl v roce 1140 založen klášter v Čechách – v Praze na Strahově. Brzy v roce 1149 ho následoval Želiv. Výrazným příznivcem řádu byl v prvních letech působení olomoucký biskup Jindřich Zdík. S jeho podporou dokázali premonstráti nahradit původní benediktiny hned ve třech kláštorech, kromě Želiva se tak stalo i v Litomyšli

a v Olomouci na Hradisku. Prestiž české větve řádu narostla po přenesení ostatků sv. Norberta na Strahov a jeho prohlášení spolupatronem českých zemí v roce 1627. Další vliv měla francouzská revoluce, která zapříčinila zánik řádového centra Prémontré. Oproti tomu v Čechách dokázali představitelé nejvýznamnějších klášterů Strahova, Teplé a Želiva úspěšně vzdorovat snahám císaře Josefa II. o jejich zrušení. Neformální sídlo řádu se tak přesunulo do Prahy. I dnes má řád z celkových 1 300 členů jednu desetinu v Čechách.

Fontes Siloe – klášter Želiv

Údolí na soutoku Želivky a Trnávky vybral roku 1139 kníže Soběslav I. za místo pro klášter benediktinů. Původní osadníci ze Sázavy však museli záhy místo opustit a na jejich místo přišli premonstráti ze Steinfeldu s opatem Gottschalkem. Díky jeho organizačním schopnostem byly hned v prvních letech založeny ženské kláštery v Louňovicích, Dolních Kounicích a Perneggu a mužský v rakouském Gerasu. Želivský klášter zdárně prospíval a získával významná privilegia (podřízení přímo papeži, právo pontifikálií). Za husitských válek ale neunikl

Co by podle Vás měl klášter přinášet svému okolí? Myslím na to, že v minulosti k nim byl vázán ohromný majetek a vyrovnání státu s církvemi Vám ho patrně přinese zpět.

Máte pravdu, že to posláním bychom mohli rozdělit na duchovní, kulturní a ekonomickou rovinu. Ekonomická rovina slouží k tomu, abychom měli prostředky na ty první dvě. Dříve byla Želiv skutečně velmi bohatá. Před Vitem Tajovským zde působil opat Vavroušek. O něm se říká, že to byl tvrdý, nesmlouvavý ekonom, ale přesto byl natolik velkorysý, že upozorňoval bratry, aby když se ve zpovědi o někom dozvědí, že nám něco „čmajznul“ v lese, dělali, že to neslyší. Nicméně to byla úplně jiná doba, vezměte si, že jsme vlastnili osm statků a zaměstnávali okolo 250 lidí. Teď bychom něco z toho měli dostat nazpět. Důležitá věc je mít kolem sebe spolehlivé lidi od fochu, bez nich nic nedokážete. Před třemi lety jsme zjistili, že nám nikdo nevyvlastnil asi 20 ha lesa, 4 ha rybníků a asi 45 ha polí, takže nějakou zkušenost s hospodařením v malém už

máme. Rozhodně budu chtít načerpat další poznatky od našich bratrů v Gerasu nebo Schläglu, kde má klášterní hospodářství nepřerušovanou tradici.

Želiv už teď například podobně jako Strahovský klášter provozuje vlastní pivovar. S jakým úmyslem jste ho zakládali?

První založení se moc nezdařilo, takže jsme se poučili a v roce 2011 začali znovu. Spolupracujeme s panem Bernardem, hodně nám pomáhá. Pivovar jsme zakládali především z důvodů tradice. Doložené zmínky o pivovaru se váží k roku 1620 a dá se předpokládat, že fungoval dříve. Proč na to nenavázat?

Nyní máme připravený projekt na klášterní restauraci a pivnici, kterou chceme spustit co nejdříve. Pivo se vždycky nejlépe prodá ve vlastní hospodě, nebo „okolo komína“.

Luděk Bárta

vyplenění. Je zajímavé, že želivským kanovníkem byl původně také vůdce pražské chudiny a jeden z nejradikálnějších husitských vůdců Jan Želivský. Opat Drslav sice získal část původních majetků zpět, ale jeho nástupce Martin byl za věrnost papeži a odpor proti Jiřímu z Poděbrad potrestán konfiskací kláštera a jeho pozemků. Ten získal rod Trčků z Lípy. Strahovský opat Kašpar z Questenberka dosáhl v roce 1622 odkupu Želiva jako majetku Strahova. Administrátorovi Janu Václavu Althausovi se povedlo v roce 1643 pro Želiv získat samostatnost, ale musel uznat Strahov za otcovský klášter a uhradit mu náhradu za vykoupení. Za opata Jeronýma Václava Hliny došlo k přestavbě kostela do současné podoby. Podílel se na ní významný architekt Jan Blažej Santini. Klášter unikl josefinským reformám, naopak převzal pod svou správu gymnázium v Německém Brodě. Byl přirozeným centrem Vysočiny a výrazným investorem, např. opat Ferdinand Jan Bursík jako okresní zastupitel prosadil stavbu železniční tratě Německý Brod – Humpolec. V roce 1907 klášter vyhořel, ale opatu Salesiovi Josefovi Roubíčkovi se díky dobrému hospodaření podařilo škody brzy zahladit. Výraznou osobností spojenou se Želivem byl opat Vít Bohumil Tajovský, který do úřadu nastoupil 7. ledna 1948. V roce 1950 byl v rámci monstrprocesu odsouzen na 20 let žaláře, z nich strávil ve vězení polovinu. Po návratu nesměl jako kněz působit, bydlel v Havlíčkově Brodě a pracoval jako lesní dělník, topič a archivář. Úřadu se mohl ujmout až v roce 1991. Zemřel 11. prosince 1999. Po dobu komunistické diktatury byla v klášteře umístěna protialkoholní léčebna.

Pivovar Želiv

V roce 2010 založila Kanonie premonstrátů nový pivovar oficiálně nazvaný Želivský klášterní pivovar a provedla jeho základní rekonstrukci, při které byla nejen instalována moderní výrobní technologie, ale provedeny také další stavební úpravy. Kapacita varny činí od 250 do 500 hl ročně.

Želiv je zážitkový pivovar, který nabízí celou řadu druhů piv jak klasických ležáků, tak i speciálů typu American Ale nebo Abby Ale, ale také zajímavé exkurze v provozu pivovaru, či víkendové zákaznické vaření piva. Ve výrobním sortimentu má šest druhů piv, včetně sezónních speciálů. Jsou nazvány jmény významných opatů. Podle slov sládky Jiřího Nováka další rozšíření sortimentu plánují na příští rok.

● Z provozu klášterního pivovaru

Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů

Vinná réva a mešní víno

Plod vinné révy a lidské práce

Vinná réva je jednou z nejstarších kulturních plodin, které doprovázejí člověka. Je úzce spjata se střídáním ročních období a zároveň i s pilnou lidskou prací. Víno, společně s olivovým olejem a pšenicí, patřilo vždy mezi základní zdroje obživy obyvatel Svaté země. Jejich dostatek byl přirozeným znamením Božího požehnání. Vinná réva se ve Starém zákoně poprvé objevuje, když opadne strašná potopa. Tehdy Noe vystoupil z archy, aby zasadil vinici. Později, když vydala opojné plody, velký praotec podlehl jejich kouzlu, opil se a před svými syny odkryl své slabiny (Gn 9,1-28). Zdánlivě nepochopitelnou epizodu vykládali později církevní otcové samozřejmě symbolicky. Vinicí je Izrael a víno samo znamená kontemplativní život uvádějící do vytržení (podle Klementa Alexandrijského).

Na Kristovo ustanovení eucharistie byl starozákonní lid duchovně připravován mnohým předobrazným jednáním, aby byla připravena půda pro dosah Kristových slov. Když např. Mojžíš pokropil krví obětovaných býčků svěřený lid shromážděný u Stánku smlouvy, pronesl prorockou větu: „Hle krev smlouvy, kterou s vámi uzavírá Hospodin na základě všech těchto slov...“ (Ex 24,8). Před vstupem do zaslíbené země tam posílá Mojžíš zvědy. Nebývalou plodnost – znamení Božího požehnání – dosvědčovala ratolest révy, kterou uřízli v údolí Eškólu, a jejíž hrozen zavěšený na dřevěné tyči museli nést dva muži (Nu 13,23-27)! „*Co jiného je hrozen, který byl kdysi pověšen na dřevo Kříže a jehož krev se stala nápojem spásy pro všechny, kdo věří,*“ vysvětloval později slavný Řehoř z Nyssy tuto biblickou pasáž.

Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař!

Kristus se přirovnal k vinné révě krátce předtím, než zasedl společně se svými služebníky, aby slavil velikonoční večeři podle Mojžíšova zákona (J 15,1-6). Vše už bylo přichystáno: beránek připravený na hořkých bylinách, nekvašený chléb – a samozřejmě víno. Tehdy „*vzal chléb, vzdal díky a řekl: »Vezměte a podávejte mezi sebou. Neboť vám pravím, že od této chvíle nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží...«*“ (LK 22,17-18). Po večeři ještě k tomu připojil: „*Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá*“ (v. 20). V té

● Klášterní kostel Sießen: Kristus jako pravý vinný kmen, Johann Baptist Zimmermann (1729), foto: Wikipedia.org

chvíli byla uzavřena nová smlouva. Poslední z projevů velké lásky, kterou Bůh dával opakovaně najevo přízeň svému lidu, navzdory jeho nevěrnostem. Smlouvy uzavřené s Adamem, Noem, Abrahámem a Mojžíšem vrcholí právě teď – v jeruzalémském večeradle! Toto „nové víno“, trhá „staré měchy“ (srov. Mk 2,22). Od této doby stojíme při každém slavení eucharistie podle Kristova příkladu a „na jeho památku“ na samém prahu nebeského království. Vidíme za obzor: až tam, kde budeme mít možnost v Otcově království pít nové víno, tam, kde lidský život teprve vydá své pravé plody! Do té doby však stvrzujeme smlouvu Kristovou krví, kterou je nutno přijímat, aby v nás klíčil, rostl a hlavně zůstal nový život!

Podobně jako chléb je i víno snadno pochopitelným symbolem společenství a jednoty, protože se získává z mnoha hroznů. Není to ale pouze jednota mezi jednotlivými křesťany navzájem, ale i křesťanského lidu, mystického těla se svou hlavou, tj. samotným Kristem.

Chléb podle středověkých liturgistů symbolizuje samotný lidský život a jeho bezprostřední závislost na Bohu. Chléb je totiž zvláštním darem Božím, o který je neustále potřeba prosit. Je smyslovým vyjádřením práce a lidského potu. Víno má symboliku ještě bohatší, byť zdánlivě protichůdnou. Víno samo o sobě totiž není nutné k základnímu přežití člověka, ale je určitým vyjádřením radosti, která teprve dělá život lidským. Vzniká však v lisu. Tak symbolizuje zároveň i lidskou bolest. Práce, radost

a bolest – to je obsah lidského života a jedině Bůh toto může svým slovem proměnit ve svou slávu a nám jako nebeskou stravu k nasycení naší duše. Při obětním průvodu přinášíme k oltáři chléb a víno, tj. náš přirozený život. Začíná se svatá výměna: Kristus sestoupil z nebe, aby se stal člověkem a zároveň, aby nás tím »zbožstil«, tj. umožnil nám vystoupit ze sebe. Od pomíjivého k věčnému, od egoismu k pravému společenství a konečně od člověka k samému Bohu. Při svatém přijímání znovu jdeme k oltáři, kde obdržíme Kristovo tělo a krev skryté pod obětními způsoby. Teprve pak porozumíme v plnosti vyjádření svatého Pavla: *„To nežijí už já, ale žije ve mě Kristus!“* (Gal 2,20).

Víno je korunou bohoslužby

Dnes se k bohoslužebným účelům používá v katolické církvi z praktických důvodů především víno bílé. Je to hlavně kvůli ochraně bělostných oltářních pláten, na kterých by byla vidět i sebenepatrnější kapka červeného vína. Ve východních církvích je však kvůli pochopitelnější vnější symbolice s krví používáno víno červené, kvůli němu jsou i některé bohoslužebné pokrývky zhotoveny z červeného plátna.

Římská Kongregace pro bohoslužbu a svátosti umožňuje lokálním biskupským konferencím dílčí úpravy, aby jinak přísné normy lépe odpovídaly místním podmínkám. Tak Česká biskupská konference stanovila, aby hrozny používané k výrobě mešního vína byly domácího původu a víno samo, aby dosahovalo minimálně 20 stupňů cukernatosti. Zvláštní pravidla platí i k použití kvasinek pro kvašení vinného moštu. Samozřejmostí je, že se víno nesmí jakkoli doslazovat a upravovat a samotný vinohrad nesmí být chemicky ošetřován. Jde tedy vlastně o 100 procentně přírodní ekologicky pěstované víno, jemuž pouze biskupská konference při jednoznačně dodržení výrobního postupu může přiznat status mešního vína. Při přípravě mešního vína však přesto pěstitelé používají

● Plody vinné révy zdomácněly i v chladnějších klimatických podmínkách Čech, foto: Marcela Procházková

určitých triků, aby zvýšili jeho kvalitu. V jižních, tradičně katolických státech Evropy, se k bohoslužebným účelům nejčastěji používá víno s poměrně vysokým podílem přírodního cukru, který je zároveň i jeho přirozeným konzervantem. Několik týdnů před sklizní někteří vinohradníci zvláštními nůžkami naruší stopku hroznu, aby přerušili jeho další vyživování. Hrozen seschne mnohem rychleji a rychleji se v něm zvýší i cukernatost. Takové víno se dodává přímo papeži, který je používá při svých soukromých bohoslužbách i ve svatopetrské bazilice.

Podle zvyklostí běžných ve Středomoří a na Blízkém východě se k vínu v kalichu přilévá i malé množství vody. Víno z těchto krajů je totiž díky většímu počtu slunečních dnů nejenom velmi sladké, ale i silné a voda měla opojné účinky při běžné konzumaci omezit. Při bohoslužbě však má být vody jen malé množství (podle starých liturgických předpisů 3 až 10 kapek, nesmí ho však být více než třetina množství vína). Zvláštní tichá modlitba, kterou kněz odříkává během lití vína a vody do kalicha, vystihuje duchovní rozměr tohoto úkonu: *„Jako se tato voda spojuje s vínem, tak ať jsme spojeni s božstvím věčného Slova, spojeného s naším lidstvem.“*

Svatý Václav jako oběť přinášel s chlebem a vínem i sám sebe...

Rychlému rozšíření vinohradnictví v našich zemích přispěla svatá Ludmila a hlavně její vnuk Václav. S kněžnou Ludmilou je spojována jedna z prvních vinic v Čechách, kterou dala svěťte vysázet nedaleko svého rodiště Pšova u Mělníka. Výnosy z mladé vinice měly samozřejmě sloužit právě náboženským účelům. A právě zde pronikl do tajů pěstování vinné révy i mladý kníže Václav. *„Jsa již knížetem, obdělával vinici vlastnoručně bez studu, by v hojnosti bylo vína k obřadům svatým,“* uvádí přímo jeden z jeho životopisců. Starobylá legenda o světcově životě Crescente fide z 10. století zase zmiňuje, s jakou láskou se světec podílel na sklizni pšenice, mletí mouky, pečení hostií a stejně tak i sklizni hroznů z vinic. To vše v pokoře a skromnosti dělal tak, aby ho při tom nikdo neviděl: *„Se svým věrným služebníkem chvátil za nočního ticha na svou vinici, zde česali hrozny, hustě je nakladli do putny, skrytě nosili do jeho světničky, tam lisovali víno v lisu a nalévali do džbánu. A to vše dělal proto, aby tak mohli kněží přinášet Pánu oběť spásy...“* V den světcova svátku, 28. září, obvykle již v Čechách probíhá vinobraní, a jak dokládá oblíbená pranostika *„svatý Václav víno chrání, po něm bude vinobraní“*, díky tomu je světec i nebeským patronem všech českých a moravských vinařů. Tyto „venkovské“ příběhy z Václavova života nechybí na malbách ilustrujících světcův život (např. slavný obraz Karla Škréty ze zderazského cyklu jak kníže Václav lisuje mešní víno, peče hostie a okopává vinici je dnes vystaven na zámku v Mělníku, centru českého vinohradnictví).

P. Radek Martinek

● Socha Anděla a pasáčeků je kopie památníku z Aljustrelu – Fatimy v Portugalsku, foto: ČM Fatima, Koclířov

Sochu Anděla z Fatimy zdobí prostranství v Koclířově

(Ib) – Svatý otec František se rozhodl během druhé říjnové neděle zasvětit celý svět Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. O týden dříve v národním centru Fatimy v Koclířově u Svitav hradecký biskup Jan Vokál slavnostně odhalil a posvětil sochy Anděla a pasáčeků, kopii památníku z Aljustrelu – Fatimy v Portugalsku.

Mše svatá, která požehnání předcházela, začala v sobotu 5. října v 10.30 hodin dopoledne. Hlavním celebrantem byl hradecký biskup Jan Vokál. Po jejím skončení přešli věřící procesím k sousoší Anděla a pasáčeků. Tam biskup památník slavnostně požehnal.

V neděli 6. října se konal odpolední kulturní a evangelizační program s vystoupením zástupců Kolpingova díla ČR, církevních hnutí a komunit, ekumeny, kultury, veřejného života nazvaný Rok víry v mém životě. Na program, závěrečné Te Deum a požehnání přijel také kardinál Dominik Duka.

Papežská misijní díla na Twitteru

Národní kancelář PMD má od září svůj profil na Twitteru, který najdete pod tímto odkazem: https://twitter.com/missio_cz. Jeho prostřednictvím by chtěla zájemce o odběr zpráv informovat o aktuálním dění. Pravidelné zveřejňování novinek bude zahájeno třicetidenní sérií misijních myšlenek papeže Františka.

Misijní myšlenky papeže Františka

Myšlenky Svatého otce budou doprovázeny originálními fotografiemi pořízenými na misijních cestách Národního ředitele P. Jiřího Šlégra. Souběžně s tím budou citáty každý den po 30 dní zveřejňovány i na twitterovém https://twitter.com/missio_cz a facebookovém <https://www.facebook.com/PapezskaMisijniDila> profilu PMD.

TS PMD

Vysokoškoláci zahájili nový akademický rok mší svatou

Ve středu 2. října se v kostele Nanebevzetí Panny Marie konala slavnostní zahajovací mše akademického roku Veni Sancte Spiritu.

Slavil ji otec biskup Jan Vokál a koncebrovalo mu sedm dalších kněží, což není na mši svatou uprostřed týdne úplně obvyklý počet. Tato mše již tradičně otevírá nový akademický rok a její návštěvnost je vždy velmi vysoká, jinak tomu nebylo ani letos. Mši svatou letos poprvé hudebně doprovázela Salašnická schola. Kromě toho, že byla zahajovací mše celebrowaná samotným biskupem, který nabádal přítomné, aby si uvědomili, že jsou ostrůvkem Ducha Svatého a pokud budou Jeho působení otevření, mohou být opěrným bodem pro všechny okolo sebe, byla zvláštní také tím, že bylo oficiálně předáno předsednictví Salaše nové předsedkyni Marianně Rejlové. Tomáš Chlouba, opustil funkci předsedy křesťanského akademického klubu po šesti letech.

Po mši svaté byl v prostorách Nového Adalbertina pro všechny připraven zábavný uvítací program, kde měli noví studenti možnost seznámit se s novými lidmi, s fungováním klubu, jeho historií a programem.

Petra Pavlusíková

● Slavnostní zahajovací mše akademického roku Veni Sancte Spiritu, foto: Luděk Bárta

Osmnáctý Festival duchovní hudby svaté Cecílie v Ústí nad Orlicí očima účastníka

Na 18. ročníku Festivalu duchovní hudby svaté Cecílie se v sobotu 5. října sešla opravdu velká rodina stejně zasazených nadšenců. Když dobře počítáme, byla to rodina o 120 členech ve čtyřech generacích. Vždyť nejstarší zpěvák by mohl být s přehledem pradědečkem mladých varhanic.

Slušelo by se zde vyjmenovat účastníky, kteří rozšířili výčet zúčastněných sborů a varhaníků z minulých let.

● Novobydžovský chrámový sbor, foto: Pavel Javůrek

Na varhanicích Kateřině Filkové a Alžbětě Kubátové, posluchačkách Církevní konzervatoře v Opavě bylo vidět, že je rozhodně neučí pedagogové, kteří přicházejí do hodiny znechucení. Sbor Cecílské hudební jednoty nejenom koncertoval a doprovázel liturgii, ale byl také organizátorem všeho dění. Jeho dirigentka a varhanice s příhodným křestním jménem, Cecílie Pecháčková, řídila nejen svůj sbor, ale celý festival. Chrámový sbor svaté Cecílie z Poděbrad, řízený Ivanou Trnečkovou, přednesl kromě jiného i moteto B. M. Černožského Laudetur Jesu Christi. V dalším programu jsme mohli vidět spolupráci autora a interpreta – zkušeného a všestranného varhaníka Ondřeje Vávru a Novobydžovský chrámový sbor s dirigentem Jiřím Vackem. Po vystoupení Svatomartinského sboru z Třebíče a absenci Emauzského sboru z Prahy, který se na poslední chvíli omluvil, zakončil program varhaník Václav Stoklasa, student 5. ročníku opavské konzervatoře.

Pro všechny účinkující i pro veřejnost pak bylo příjemným zpestřením festivalu vystoupení Scholy studentů Salaš z Hradce Králové a Komorního orchestru Ústí nad Orlicí pod vedením Lenky Barvíňkové, v jejichž společném provedení jsme mohli vyslechnout Missu brevis Jiřího Pavlici. V podvečer se všichni zúčastnili mše svaté, celebrowanou královéhradeckým biskupem Mons. Josefem

Kajnekem, při které sbory společně přednesly zpěvy ze staroslověnské liturgie.

Byli jsme naplněni radostí z toho, že jsme se v Ústí nad Orlicí setkali s dobrými sbory i varhaníky, s mnoha nadšenci pro dobrou muziku. Ono totiž projevené nadšení má obdivuhodné vlastnosti. Rychle se šíří, přenáší se z místa na místo, z člověka na člověka, a dá se z něj čerpat inspirace i energie. A tak patří díky té starší generaci, že svou poctivou a obětavou prací a vytrvalostí přenesla kulturní a duchovní hodnoty až do dnešní doby, a naopak těm mladým bych chtěl poděkovat za ten krásný pocit, že naše práce měla a má smysl, protože v ní má kdo pokračovat.

Jaroslav Paik, sbormistr
Svatomartinského chrámového sboru z Třebíče

Biskup žehnal novou střechu kostela v Ústí

(ds) – Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí dostal novou střechu, zčásti se na ni složili farníci.

Střecha kostela v Ústí nad Orlicí se opravovala čtvrt roku, obnova stála téměř dva a půl milionu. Z toho 600 tisíc věnovala veřejnost a sponzoři, na zbytek přispělo město, ministerstvo, kraj i biskupství.

V sobotu 22. září nové střechy při krátkém večerním obřadu požehnal královéhradecký biskup Jan Vokál, čtyři její tašky byly symbolicky přeneseny před obětní stůl. Následoval benefiční koncert umělecké školy Jaroslava Kociana a Cecílské hudební jednoty. „*Isem mile překvapen skutečností, jak byli v kostele všichni zapojeni, nejen věřící, ale i umělecká škola, zastupitelstvo. Bylo vidět, že je to jejich věc, na kterou přispěli, za kterou si stojí, která je vzala za srdce a ze které se radují,*“ řekl biskup Jan Vokál Orlickému deníku.

● Čtyři tašky před obětním stolem symbolicky zastoupily celou střešní krytinu, foto: Lukáš Prokeš

Pardubice navštívil apoštolský nuncius Giuseppe Leanza

(Ib) – Arcibiskup Giuseppe Leanza, apoštolský nuncius v ČR, přijal pozvání pardubické farnosti na oslavu svátku Panny Marie Růžencové.

Mši svatou oslavil s místními kněžími v neděli 6. října ve zdejší kostele sv. Bartoloměje. Po ní se během besedy rozhovořil o svém úřadu, životě v Čechách a novém papeži Františkovi. Arcibiskup Leanza se také setkal s farníky a dětmi v klášterním kostele Zvěstování Panny Marie. Ty mu předaly originální dárek – kytičky pro papeže Františka. Namalované a vystříhané květiny se jmény tvůrců mu připomenou modlitby, které za něj a papeže Františka obětují. „*Chceme našim farníkům poskytnout možnost seznámit se s vyslancem Svatého otce v naší zemi a naopak jemu ukázat aktivity společenství křesťanů v Pardubicích,*“ sdělil administrátor farnosti P. Antonín Forbelský.

Mons. Giuseppe Leanza se narodil 2. ledna 1943 v italském městě Cesarò. Na kněze byl vysvěcen 17. července 1966 a inkardinován do diecéze Patti. V roce 1970 začal studovat na Papežské církevní akademii v Římě. V roce 1972 získal doktorát z kanonického práva a vstoupil do diplomatických služeb Svatého stolce. Následně působil na nunciaturách v Paraguay, Ugandě a Spojených státech amerických. Od roku 1984 pracoval v Sekci pro vztahy se státy na Státním sekretariátu papežské kurie. Dne 22. září 1990 přijal z rukou kardinála Casaroliho biskupské svěcení a byl jmenován titulárním arcibiskupem lilibejským. 3. července 1990 se stal apoštolským nunciem na Haiti. Během dalších let vystřídal diplomatická místa v Zambii, Malawi, Bosně a Hercegovině, Slovinsku, Makedonii, Bulharsku a nakonec od roku 2008 působil v Irsku. V září 2011 ho Svatý otec jmenoval apoštolským nunciem pro Českou republiku.

Poslední návštěva apoštolského nuncia se v Pardubicích uskutečnila před pěti lety, kdy tehdejší nuncius Diego Causero požehnal nové zvony na zvonici u kostela sv. Bartoloměje.

Pražský seminář zdraví diecézany

Drazí čtenáři diecézního časopisu, srdečně Vás zdravíme z pražského kněžského semináře!

19. září jsme nastoupili po letních praxích a také malém volnu do semináře v pražských Dejvicích, kde se nás sešlo stejně jako minulý rok, tedy 33 bohoslovců z pěti českých diecézí, ale nás, „Hradečáků“, bohužel ubylo. V prvním ročníku není po dlouhé době z naší diecéze nikdo a tři bratři nám uletěli do Říma, takže nyní je nás deset: Ondra Kunc a Filip Dušek v pátém ročníku, Zdeněk Sedlák ve čtvrtém ročníku, potom náš regiment, který letos nastoupil do třetího ročníku ve složení: Dmytro Romanovský, Petr Zadina, Honza Kafka, Ondřej Špinler a Jenda

Lukeš a ve druhém ročníku je Luboš Mareček a František Kamenický.

Radujeme se taky z větší „tlupy“, která se nachází v konviktu a o které se dočteme v příštím čísle.

Seminární rok začal týdenními exerciciemi na Velehradě, které nám letos dával spirituál kněžského semináře ze slovenské Spiše, Mons. Jozef Bielak. Je to velice milý, radostný a zkušený kněz.

28. září jsme se zúčastnili Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi, někteří z nás měli tu čest pomáhat při liturgii s ministrováním. 1. října nám začal nový akademický rok slavnou mší svatou v kostele Panny Marie před Týnem na Staroměstském náměstí, kde jsme prosili Duha svatého, aby nás po celý rok vedl a abychom dobře využili čas nám svěřený a načerpali potřebné vědomosti ke studiu a potom ke kněžské službě.

Od pátku 11. do neděle 13. října jsme byli opět na Moravě. V sobotu se totiž na Velehradě konalo československé setkání bohoslovců. Pro náš seminář bylo vybráno, že zbytek času budeme trávit ve farnosti Ostrožská Nová Ves, kde jsme byli ubytováni po rodinách. Bylo to sice pěkné, ale víkend rychle utekl a požadavky do školy opět velké. V semináři jsme spokojeni, ale hodně se na nás valí ve škole – na Katolické teologické fakultě, která se nachází ve stejné budově. Např. kluci spočítali, že ve třetím ročníku bychom podle požadavků vyučujících měli přečíst více než 3 tisíce stránek za semestr a ve 4. ročníku přes šest tisíc stran! A to se nejedná o beletrii, ale o odbornou literaturu.

Věříme však, že to s Boží pomocí zvládneme, i díky Vaší modlitební podpoře, za kterou upřímně děkujeme! Naopak my se za Vás modlíme každé pondělí po 20. hodině při diecézním společenství a v sobotu v 11 hodin při mši svaté, kdy vždy pamatujeme na dobrodince semináře a naše vlastní.

Pěkné podzimní dny v Boží blízkosti Vám ze srdce přeje za bohoslovce od svatodušní katedrály.

Jan Lukeš

● Hradečtí seminaristé, zleva nahoře: Ondřej Špinler, Honza Kafka, Jan Lukeš a Petr Zadina (všichni 3. r.), Zdeněk Sedlák (4. r.) a Ondra Kunc (5. r.), zleva dole: Filip Dušek (5. ročník), Luboš Mareček (2. r.) Dmytro Romanovský (3. r.) František Kamenický (2. r.)

Úmysly apoštolátu modlitby

listopad 2013

Všeobecný úmysl: Za kněze prožívající těžkosti, aby na své cestě věrnosti nacházeli posilu, ve svých pochybnostech povzbuzení a ve svém utrpení útěchu.

Misijní úmysl: Za církve v Latinské Americe, jež jsou plodem misí z Evropy, aby vysílaly misionáře ostatním církvím.

Národní úmysl: Aby křesťané upřímně hledali cestu k jednotě a usilovali o její dosažení.

Osobní zprávy

Jmenování

■ **Mgr. Filip FOLTÁN**, farní vikář v Kutné Hoře, byl od 1. 10. 2013 jmenován kaplanem pro mládež Kutnohorskopoděbradského vikariátu; dosavadní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.

■ **Bc. Benedikt Rudolf MACHALÍK, OPraem.**, administrátor v Kostelci nad Orlicí, byl od 1. 10. 2013 jmenován kaplanem pro mládež vikariátu Rychnov nad Kněžnou; dosavadní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.

■ **ThMgr. Mariusz ROBAK, MSF**, administrátor v Pecce, byl od 1. 10. 2013 jmenován kaplanem pro mládež vikariátu Jičín a vikariátu Jilemnice; dosavadní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.

Ustanovení

■ **PhDr. Mgr. Jiří PILZ**, výpomocný duchovní v Trutnově I, byl od 1. 10. 2013 ustanoven výpomocným duchovním v Trutnově II – Horním Starém Městě; dosavadní ustanovení zůstává v platnosti.

Liturgický kalendář

3. listopadu – 31. neděle v mezidobí

1. čtení: Mdr 11,22-12,2 Žalm: Žl 145(144)
2. čtení: 2Sol 1,11-2,2 Evangelium: Lk 19,1-10

10. listopadu – 32. neděle v mezidobí

1. čtení: 2Mak 7,1-2,9-14 Žalm: Žl 17
2. čtení: 2Sol 2,16-3,5 Evangelium: Lk 20,27-38

17. listopadu – 33. neděle v mezidobí

1. čtení: Mal 3,19-20a Žalm: Žl 98
2. čtení: 2 Sol 3,7-12 Evangelium: Lk 21,5-19

24. listopadu – Slavnost Ježíše Krista Krále

1. čtení: 2Sam 5,1-3 Žalm: Žl 122
2. čtení: Kol 1,12-20 Evangelium: Lk 23,35-43

**Jabok – Vyšší odborná škola
sociálně pedagogická a teologická**

Kvalifikační kurzy

■ **Pedagog – vedoucí zájmových kroužků** (42 hod.). Termín: 29. 11. – 14. 12. 2013. Cena: 2300 Kč.

■ **Pedagog volného času** (120 hod., středy večer). Termín: 8. 1. – 28. 5. 2014. Cena: 6350 Kč.

■ **Pedagog volného času** (120 hod., víkendy). Termín: 12. 4. – 15. 6. 2014. Cena: 6350 Kč.

■ **Pracovník v sociálních službách** se zaměřením na pečovatelský (200 hod.). Termín: 17. 3. – 11. 4. 2014. Cena: 6200 Kč.

■ **Pracovník v sociálních službách** se zaměřením na aktivizační a výchovné techniky (200 hod.). Termín: 17. 3. – 11. 4. 2014. Cena: 6200 Kč.

Kurzy dalšího vzdělávání pro pedagogy a sociální pracovníky

21. 11. 2013 Práce se vztahy dětí ve třídě a v dětské skupině (8 hod.). Cena: 900 Kč.
21. a 22. 11. Metody psychohygieny pro seberozvoj a praxi (8 a 7 hod.). Cena: 1600 Kč.
29. 11. Možnosti komunikace ve skupině prostřednictvím hudby, pohybu a výtvarné činnosti (8 hod.). Cena: 900 Kč.
29. 11. Plánování předmětu etická výchova (7 hod.). Cena: 500 Kč.
12. 12. Specifika práce se seniorem s demencí (8 hod.)
13. 12. Využití principů zážitkové pedagogiky při indoorové výuce ZSV a při práci s mládeží (8 hod.)
9. 1. 2014 Vedení poradenských rozhovorů s dětmi a dospívajícími (8 hod.)
10. 1. Aplikace rodinného práva v praxi sociálního pracovníka (6 hod.)
16. a 17. 1. Sociální zabezpečení v kontextu sociální práce s rodinou (2×6 hod.)
23. a 24. 1. Prevence syndromu vyhoření prostřednictvím rozvoje osob., profes. a sociál. kompetencí (2×8 hod.)
31. 1. Biblické inspirace pro sociální práci: o spirituální dimenzi sociálně-pastoračního pracovníka (8 hod.)

Kontakt: RNDr. Mgr. Ivana Čihánková, tel. 603 330 793, cdv@jabok.cz, www.jabok.cz/cdv.

ČM Fatima, Koclířov

■ **Slavnostní zakončení Roku víry** se v naší katedrále a celé církvi uskuteční na slavnost Ježíše Krista Krále;
 ■ o týden dříve organizujeme **16. 11. pouť do Prahy**, do katedrály sv. Víta a k Pražskému Jezulátku.
 Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Slatiňany

■ **Modlitby za kněžská a řeholní povolání** se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží. Termíny: 9. 11., 14. 12.
 Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Chrudim

■ **19. 11. přednáška Křesťanství v Japonsku**
 P. Ludvíka Armbrustera SJ v 18.00 v přednáškové síni Vodních zdrojů. Jezuita, filosof, teolog, pedagog, misionář. Emeritní děkan KTF UK v Praze. Padesát let působil v Japonsku. Nyní jsou jeho domovem opět Čechy.

Číhošť

■ **Smírné pobožnosti** v Číhošti: 9. 11., 14. 12.
 Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace.
 Příležitost ke Svátosti smíření v době Svatého růžence a v době Soukromé adorace.
 Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.
 Informace: <http://www.farnostcihost.cz>

Jilemnice

■ **7. 11. Večer s písněmi romantiků** v 19.00 v Erbovním sále Krkonošského muzea.
 Srdečně zveme na pásmo hudby, zajímavé vyprávění a besedu s dvěma vynikajícími českými umělci: znamenitým pěvcem Janem Vernerem a jedním z nejlepších českých varhaníků Vladimírem Roubalem, ředitelem chrámové hudby Královské kanonie premonstrátů při bazilice Nanebevzetí Panny Marie v Praze na Strahově. Vstupné dobrovolné.

Albeřice, Dům Setkání YMCA

■ **15.–17. 11. Víkend pro muže – Posvátné stezky**
 Víkend je inspirován knížkou Garry Thomase: Posvátné stezky – devět duchovních temperamentů. Téma pomáhá lépe porozumět a prohloubit svoji duchovní cestu, poznat své místo v církvi i odlišnosti druhých. Krátké přednášky jsou prokládány chvílemi osobního ztišení i sdílení ve společnosti.

■ **12. – 15. 12. „Na prvním sněhu!“
 prodloužený víkend pro rodiny**

Tradiční předvánočního setkání rodin na prosincovém sněhu. Přes den lyžování pod vedením zkušeného lyžařského instruktora. Mimo to možnost odpočinku, neformálních rozhovorů, společných her s dětmi v prostředí křesťanských rodin. Společný duchovní i vzdělávací program. Organizuje YMCA Živá rodina.

■ **17.–19. 1. 2014 Víkend pro otce s dětmi
 „Expedice Arctos“**

Dobrodružná výprava v šlápějích lovců kožešin a odvážných polárníků do Arktidy, země-nezemě, která odedávna lákala svojí drsností, tajemností a bohatstvím. Základnou nám bude Dům setkání, místem objevování okolní krkonošská příroda. Doporučený věk dětí 7–12 let.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyleřala, e-mail: ymca@setkani.org, tel.: 731 625 615.

Hoješín

■ **Noční adorace:** 1. 11., 6. 12.
 Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace.

Hradec Králové

**Biskupství královéhradecké
 Diecézní centrum pro seniory**

■ **2. – 5. 12. 2013 Adventní duchovní obnova pro seniory a lidi středního věku** s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně,

■ **20. – 26. 5. 2014 Poutně-poznávací zájezd do Arménie**, uzávěrka přihlášek 20. 12. 2013

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328, 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcschk.cz

Hradec Králové

KMC Sedmikráska

■ 6. 11. Albánie – země orlů

aneb putování po stopách Matky Terezy

Ve středu 6. 11. v 16 hodin Vás zveme na podvečerní pásmo P. Jana Linhart a s obrázky a povídkami z cesty do krásné albánské krajiny a k zajímavým lidem. Poznáme krásy zdejší přírody, nádherné a divoké pohoří – Prokletije. Navštívíme tři komunity sester Misionářek milosrdenství, které založila Matka Tereza a uvidíme, mimo jiné, také města Skadar, Drač a Tirana. Hradí se obvyklé pobytové, hlídání dětí je zajištěno.

■ 9. 11. Když listí žlutne a uvadá ...

Jak si můžeme s malými dětmi vyprávět o skutečnosti konce života člověka, když děti jsou teprve na jeho začátku s jím vlastní touhou a chutí po plnosti života? V sobotu 9. 11. od 9 hod. zveme na „dušičkovou“ katechezi, kterou povede s. M. Anežka Bednářová, generální představená Kongregace Školských sester de Notre Dame, v duchu celistvé na smysl zaměřené pedagogiky Franze Ketta. Program pro rodiče s dětmi předškolního a mladšího školního věku, hradí se obvyklé pobytové. Je nutné se předem přihlásit 4. 11.

■ 19. 11. „Běžela ovečka“

V úterý 19. 11. od 10 hodin zve KMC Sedmikráska na již tradiční koncert, určený nejmenším posluchačům. Hudební vystoupení žáků ZUŠ Habrmanova se bude konat ve zdejším koncertním sále. Sraz účastníků je v 9.45 hod. před budovou ZUŠ. Vstupné je 10 Kč za dítě. Prosíme o dochvilnost.

■ 24. 11. Adventní rodinná dílna

V neděli 24. 11. 2013 od 15 do 17 hodin si přijďte se svými dětmi ozdobit adventní věnce a vyrobit další vánoční dekorace pro svůj domov pod vedením zkušených lektorek. V programu je i žehnání věnců. Vstupné je 200 Kč za rodinu. Hlídání malých dětí je zajištěno. Je nutné se předem přihlásit do pondělí 18. 11.

■ 28. 11. Předvánoční tradice v malšovické knihovně

Ve čtvrtek 28. 11. zveme od 10 hodin na adventní program pro nejmenší s paní knihovnicí Alicí Hrbkovou. Zjistíte, jaké jsou podoby a odlišnosti v prožívání adventu evropských a zaoceánských národů, budete mít možnost vyzkoušet si zajímavé adventní obyčeje nebo poslouchat „náladovou“ četbu. Vstupné je 10 Kč za dítě. Doporučujeme přezůvky s sebou. Sraz účastníků je v 9.45 hod. před knihovnou (v blízkosti zastávky MHD Náhon).

Kontakt: KMC Sedmikráska, Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3, www.sedmikraskahk.cz, e-mail: sedmikraskahk@volny.cz

Hradec Králové

Vysokoškolský klub Salaš

■ 5. 11. Večer chval

Pomalů se blíží konec církevního roku, a jak lépe vzdát za něj Pánu chválu než hudbou.

Místo konání: Nové Adalbertinum; 19.30

■ 6. 11. P. Petr Šabaka – Etika manželství

Přednáška na téma, které je aktuální jak pro manželské páry, tak pro svobodné lidi, kteří by se rádi dozvěděli (nebo si připomněli), jak se má křesťan chovat v manželství jak řešit krizové situace i všednost každodennosti.

Petr Šabaka je vojenský kaplan, autor známého ordinaria a autor oblíbených knižních titulů Dopisy z Kábulu nebo Pane Bože, co mám (v kostele) dělat, který se také věnuje mládeži, se narodil r. 1978 v Hradci Králové, v roce 2005 byl vysvěcen na kněze a v současné době působí v Liberci.

Místo konání: Kostel Nanebevzetí Panny Marie, prostory Nového Adalbertina; 19.30

■ 12. 11. Biblická hodina – Co (ne)vím o Bibli

Místo konání: Nové Adalbertinum kavárna u Fsteklé ovce; 19.00

■ 13. 11. Petr Hirsh:

Šestnáctitisíkilometrovéj vejšlap

Hezky pěšky z Čech do španělského Santiaga de Compostela, italského Říma a izraelského Jeruzaléma s příběhem, ve kterém je ukryto více než 20 miliónů kroků.

Místo konání: Kostel Nanebevzetí Panny Marie, prostory Nového Adalbertina; 19.30

■ 19. 11. Muzikantský večer

Co Čech, to muzikant! Večer pro všechny, kdo rádi hrají, zpívají nebo posedí u sklenky vína i džusu.

Místo konání: Restaurace Satchmo; 19.00

■ 20. 11. Tomáš Petrán – Andělé a pávi. Méně známé náboženské skupiny Blízkého východu

doc. Mg.A. Tomáš Petrán, Ph.D. je pedagog, režisér, kameraman, producent.

Místo konání: Kostel Nanebevzetí Panny Marie, prostory Nového Adalbertina; 19.30

■ 26. 11. Cestovatelský večer

Místo konání: Nové Adalbertinum kavárna u Fsteklé ovce; 19.00

■ 27. 11. Večer Britských ostrovů

Typický anglický pancakes, irská hudba, skotské kilty a k tomu zajímavé vyprávění a dobrá zábava. Možná přijde i princ William.

Místo konání: Kostel Nanebevzetí Panny Marie, prostory Nového Adalbertina; 19.30

Černilov

■ **20. 11. přednáška Terezie Hurychové:**
Mise s Lékaři bez hranic v 19.00 v sále KSD
 Terezie Hurychová bude vyprávět o misích v zahraničí, jichž se účastnila jako zdravotní sestra. V roce 2002 odjela do Burundi, dále působila na pediatrii v Afgánistánu, v uprchlickém táboře v Čadu, v centru podvýživy v Nigeru, v Kolumbii, po tsunami pracovala v Indonésii a po zemětřesení na Haiti.

Česká Třebová

■ **16. 11. Pouť ke sv. Kateřině Alexandrijské neboli Jabkancová pouť**
 Program v rotundě: 9.00 Modlitba chval;
 9.30–13.45 Prohlídka rotundy s průvodcem;
 14.00–15.30* Modlitba i pro ty, kdo se nikdy nemodlili
 16.00–17.00* Poutní bohoslužba – s přáním přítomným Kateřinám
 *v této době nebude probíhat prohlídka rotundy

Praha

■ **22. – 24. 11. Podzimní Tammín**
 Podzimní setkání v arcibiskupském semináři na téma Ke kořenům víry. Zveme mladé muže na společný duchovní víkend s bohoslovci i představenými semináře a hlavně s vrstevníky, kteří se také snaží objevovat a promýšlet svoji mužskou spiritualitu – svůj vztah k Hospodinu.
 Informace a přihlášky na: www.arcs.cuni.cz; www.tammim.spolco.cz. Uzávěrka přihlášek 19. 11.

Jičín

■ **21. 11. Setkání s Kateřinou Lachmanovou nad knihou: „Vězení s klíčem uvnitř“ aneb typické překážky odpuštění** v 17.00 hodin v Porotním sále jičínského zámku.
 PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD. (*1964), studovala spirituální teologii a teologickou antropologii na Institutu Teresianum a psychologii na Gregoriánské univerzitě v Římě. Věnuje se pastoračně-psychologickému poradenství a přednáškové činnosti v rámci Pastoračního střediska při Arcibiskupství pražském. Vyučuje na KTF v Praze a v Olomouci. Pracuje také jako šéfredaktorka Karmelitánského nakladatelství a jedna z organizátorů Katolické charismatické konference v Brně.
 Po přednášce autogramiáda. Případné změny budou uvedeny na www.kna.cz/jicin.

Jičín – Valdice

■ **23. 11. III. Královský bál** v 19.00 v KD
 Zahajte plesovou sezónu, jak se patří, a pomozte tak potřebným!
 Římskokatolická farnost Jičín zve všechny milovníky tance, hudby a dobré společnosti na třetí ročník benefičního Královského bálu. Na programu je předtančení, bohatá tombola a samozřejmě volba krále a královny plesu. Výtěžek z akce poputuje na hořické hospicové hnutí Duha. K tanci hraje kapela Levou rukou band.
 Předprodej vstupenek jako tradičně v knihkupectví U sv. Ignáce v Jičíně a v jičínském informačním centru zhruba od půlky října. Konkrétní informace o předprodeji budou včas na těchto stránkách. Vstupné v předprodeji 130 Kč, na místě 150 Kč.
 Doprava z Jičína zajištěna, autobus vyjíždí v 18.30 od Bunkru. Další zastávky jsou Lidické náměstí, Gymnázium, Autobusové nádraží a Lípy. Do stejných stanic bude zajištěn i odvoz po skončení plesu.

Moravské Budějovice

■ **22. – 24. 11. 2013 a 2. – 5. 1. 2014**
Modlitba jako služba, služba jako modlitba
 Náplní pobytu je společná modlitba s komunitou sester a dobrovolnická práce v Domově. Dívky našim obyvatelům pomáhají v jejich denních činnostech, povídají si s nimi a naslouchají, čtou, hrají a zpívají, doprovázejí na procházkách po zahradě, zahrají i divadlo... Ale pomáhají také v kuchyni, v prádelně nebo na zahradě. Více informací: www.boromejky.cz, www.dsvamb.cz.

Špindlerův Mlýn

■ **29. 11. – 1. 12. Adventní víkend ticha ve středisku Ejlon**
 Téma: adventní čas je plný tajemství a očekávání. Vydejme se společně na cestu za tajemstvím, které s sebou přinesl a stále přináší sám Ježíš Kristus. Lektor: P. Jiří Šlégr. Přihlášky: po–pá 8–14 hod. Petr Erlebach, tel./fax: 499 523 852, mobil: 732 580 154; poštou: Středisko Eljon 543 51 Špindlerův Mlýn 33; e-mailem: info@eljon.cz.
 ■ **17. 11. 10. výročí otevření Eljonu**
 11:00 mše svatá v kostele sv. Petra, hlavní celebrant biskup Mons. Josef Kajnek
 12:00 prezentace o vzniku a desetileté historii Eljonu v kostele sv. Petra
 12:30 prohlídka Eljonu, video projekce, setkání lidí, kteří byli nebo jsou s Eljonem spojeni

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Alena našla v azylovém domě domov

Domov pro matky s dětmi na Pouchově je již přes 10 let laskavým a bezpečným místem pro rodiny s dětmi, které nemají domov a střechu nad hlavou.

„Naše pomoc nespočívá jen v poskytnutí ubytování a zázemí pro běžné domácí činnosti,“ říká Zdeňka Koutníková, vedoucí Domova, který v krajském městě provozuje Oblastní charita Hradec Králové. „Pracovnice azylového domu nabízí pomocnou ruku maminkám při hledání nového domova, zaměstnání, poskytují sociálně právní poradenství. Klienti se mohou učit a zdokonalovat v resocializačních klubech, šít, vařit, pracovat na zahradě, získávat znalosti v práci na PC, hrát divadlo, pečovat o své děti. Pracovníci bývají těmi, kterým maminky otevírají svá srdce, mají pro ně pochopení i slova útěchy.“

Maminky přichází často v labilním psychickém rozpoložení, z různého sociálního prostředí, mají rozdílnou úroveň vzdělání a návyků. Některé mají podporu v nejbližších, jiné jsou na svoji těžkou situaci samy.

Citlivý přístup je nutný i k dětem

Většina dětí z azylového domu je již ve svém dětství konfrontována s existenčními problémy rodiny, konfliktními vztahy, některé z nich jsou svědky i oběťmi domácího násilí.

V Domově děti bydlí společně s maminkami v bezpečí svých pokojů. Nemusí řešit problémy dospělých, mají prostor si hrát a užívat si každý den ve větší radosti a klidu. Společně s maminkami navštěvují besídky a aktivity v zařízení. Pro děti je k dispozici klub Mariánek, kde si hrají, vzdělávají se a smysluplně tráví volný čas. Pro mnohé děti je pobyt v Domově prvním klidnějším zastavením v jejich životě.

Azylový dům domovem i pro Lenku a její tři děti

Na začátku srpna se sem přestěhovala od svého přítele. Poznala, jaké to je žít s alkoholikem.

„Stýkali jsme se nějaký čas, ale na to, že pije, jsem přišla, až když jsme spolu začali žít v jedné domácnosti. Pil téměř denně. Nikdy jsem nevěděla, v jakém stavu domů přijde a co zase bude,“ říká Lenka.

● Domov pro matky s dětmi v Hradci Králové (ilustrační foto). Foto: archiv Oblastní charity Hradec Králové

V 16 letech utekla před svým despotickým otcem. Mamin-ka jí zemřela a sestra se odstěhovala daleko za oceán. Alena moc toužila po krásné milující rodině. Snila o úplně jiném životě, než jaký žila. Životě plným radosti, tolerance a porozumění. Zamílovala se. Z velké lásky přišly na svět dvě zdravé děti. Rodina žila společně, tak jak si to Alena vždy přála. Manžel však rodinu opustil. Brzy si našla přítele. Nechtěla zůstat sama a věřila, že život ve dvou se lépe zvládne. Na svět přišla holčička. To už ale Alena věděla, že žije s alkoholikem. Společné bydlení u jeho babičky také nebylo ideální.

„Prosila jsem ho, ať přestane pít. Sliboval, ujišťoval mě, že to zvládne, ale vždy to končilo stejně. Kvůli alkoholu ztratil i práci. Dotovala jsem ho a trpěla. Dlouho jsem věřila, že najde v sobě sílu, už kvůli dceři. Má ji moc rád a má rád i starší děti, ale alkohol byl vždy na prvním místě.“

Děti tak žít nesmí

„Najednou jsem si uvědomila, že musím něco udělat. To, co zažívám já, prožívají i moje děti. Ale ony tomu nerozumí a za nic nemohou. Moje děti byly svědky opileckých scén, hádek, viděly mě nešťastnou a utrápenou. Neměla jsem na ně čas, stále jsem řešila jen přítele. Věděla jsem, že toto musí přestat a že musíme odejít. Takto přeci normální rodina nefunguje...“

Pokračování na str. 20

Pokračování ze str. 19

Podala jsem si žádost do Domova pro matky s dětmi a naštěstí jsme se za několik dní mohli přestěhovat.

Paní Lenka žije se všemi dětmi v jednom pokojíku. Má společnou kuchyňku ještě s jednou maminkou. Její přítel za nimi může docházet, ale jen střízlivý. Přihlásil se na protialkoholní léčbu a je na něm, jak se s touto výzvou popere.

Lenka je spokojená a šťastná. „Je to poprvé, kdy mám pocit, že mám domov. Cítím se tu dobře, jsem v klidu, řeším věci jen kolem svých dětí. Vše stíhám, mám čas i na sebe a mám čas na své děti. Vnímám kolem sebe laskavé a přátelské prostředí, vstřícné sociální pracovnice, které mi jsou velkou oporou. Tou mi je i paní psycholožka, ke které jsem začala také chodit. Dnes vím, že nenesu odpovědnost za vše, co se stalo, že je tu partner, který musí také chtít. Miluji je a stýská se mi. Ale teď je na řadě on.“

Petra Ziková

■ AKTUALITY

V Lanškrouně zahájili provoz bytů sociální rehabilitace

Lanškroun: Oblastní charita Ústí nad Orlicí zahájila 1. 10. v Centru sociálních služeb v Lanškrouně novou službu Šance pro rodinu – Sociální rehabilitace. Jejím cílem je dopomoci klientům v nouzi k samostatnosti a nezávislosti. Služba je určena lidem v nouzi od 18 do 64 let, pro osoby v krizi, rodiny s dětmi, osoby do 26 let opouštějící školská ústavní a výchovná zařízení nebo náhradní rodinnou péči a pro osoby s lehkým mentálním postižením. Klientům je k dispozici 6 bytů, max. délka pobytu je zpravidla 1 rok. V Centru jsou občanům Lanškrounska nabízeny také další čtyři služby: Šance pro rodinu – Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, Nízkoprahové zařízení pro osoby bez přístřeší, Půjčovna kompenzačních pomůcek a Občanská poradna.

Kontakt: Centrum sociálních služeb, Havlíčkova 1129, 563 01 Lanškroun, www.uo.charita.cz.

Iva Marková (red. upraveno)

Oslava Dne Charity

Královéhradecká diecéze: V září a v říjnu proběhla tradiční celostátní kampaň Den Charity u příležitosti svátku sv. Vincence (27. 9.), patrona charitních zařízení. Charity v našich regionech připravily pro veřejnost dny otevřených dveří, koncerty, výstavy, besedy a další akce. Například v Hradci Králové byla slavnostně zahájena výstava výtvarné soutěže na téma „Ženy v našich srdcích“ 23. 9. na Krajském úřadě Královéhradeckého kraje. Do soutěže hradecké Oblastní charity se zapojilo přes 200 dětí ze 16 škol, školek, oddílů a domovů. Dny otevřených dveří proběhly v charitních centrech na Pardubicku, v Litomyšli,

na Havlíčkovobrodsku a v Ústí nad Orlicí. V Červeném Kostelci oslavili Den Charity hudbou, Benefičním koncertem houslisty Bohuslava Matouška. S Charitou kolem světa se mohl „projet“ každý, kdo navštívil 27. 9. Nám. TGM ve Dvoře Králové nad Labem. Den Charity s hudebním a zábavným programem uspořádala Oblastní charita v Ústí nad Orlicí. Své služby a Adopci na dálku® prezentovala 27. 9. na Krakonošově nám. Oblastní charita Trutnov.

Při příležitosti Dne Charity je také každoročně udělena Cena Charity ČR za rozvoj charitního díla. Za královéhradeckou diecézi ji 25. 9. v Praze převzala paní Zuzana Horáková, pečovatelka Oblastní charity Jičín, která své povolání vnímá jako poslání a klientům se věnuje i ve svém volném čase.

Jana Karasová (s přispěním regionálních Charit)

● Obětavá pečovatelka Zuzana Horáková z jičínské Charity převzala Cenu Charity za naši diecézi 25. 9. v kostele sv. Tomáše na Malé Straně z rukou ředitele Charity ČR Lukáše Curyla a jejího prezidenta biskupa Pavla Posáda. Foto: David Rejlek

Český večer v hradeckém Adalbertinu

Hradec Králové: „Čeština jako evropský jazyk“ je název akce, kterou uspořádalo Integrované centrum pro cizince při Diecézní charitě Hradec Králové 26. 9. v hradeckém Adalbertinu u příležitosti Dne Charity (27. 9.) a Evropského dne jazyků (26. 9.).

V úvodu vedoucí Centra pro cizince ing. Jan Kočí představil činnost Diecézní charity. V programu cizinci i Češi prezentovali českou kulturu – hudbu, tanec, poezii, hádanky i českou kuchyni. Jak zvládají české jazykolamy, předvedli přítomným cizinci z Holandska, Vietnamu, Kolumbie nebo Ruska, kteří navštěvují integrační kurzy češtiny. Zasloužený aplaus diváků sklídila hudební a taneční vystoupení nedávno otevřeného Dětského klubu a Tanečního kurzu, které vede všestranná Oxana Evsina původem z Ruska. Na akci se představila i další centra Diecézní charity HK – Dobrovolnické centrum a Adopce na dálku®.

V závěru večera byla představena nová učebnice češtiny a CD pro ruský mluvící cizince s názvem „Žijeme

● Hudební vystoupení cizinců na českém večeru v hradeckém Adalbertinu. Foto: Evžen Ratushnyy

v Česku, umíme česky!“, kterou napsala Bc. Vladka Do-
bešová. Kniha vychází z kurzů češtiny pro cizince, které
pořádá Diecézní charita HK od roku 2006. Doprovodné
CD s texty a písničkami k učebnici natočili herci z Klicpe-
rova divadla a z Divadla Jesličky.

Jana Karasová, www.cizincihradec.cz

Soutěž pro Hospic Anežky České

Červený Kostelec: Vpodvečer 4. 10. přicházely do obřad-
ní síně v Červeném Kostelci desítky dětských i dospělých
zájemců o výtvarné práce 8. ročníku soutěže „Šikovné
ruce pro hospic 2013 aneb lidé lidem“. Slavnostní verni-
sáž prodejní výstavy byla uspořádána v rámci Světového
dne hospicové a paliativní péče, jehož hlavním cílem je
upozornit veřejnost na všestranné potřeby těžce nemoc-
ných a umírajících.

Vernisáží vyvrcholila půlroční práce mnoha ochotných,
šikovných dětí a dospělých z celé ČR, kteří vyráběli umě-
lecké i praktické předměty především proto, aby pod-
pořili péči v Hospici Anežky České a Mobilním hospici
v Červeném Kostelci. Hospic obdržel bezmála 3000 vý-
robků od 133 soutěžících: jednotlivců, ZŠ, klubů, domo-
vů apod. Akci podpořil Královéhradecký kraj a Nadace
umění pro zdraví. Více na www.hospic.cz.

Eva Wagenknechtová (red. upraveno)

Fotografie pomohou domácí hospicové péči

Pardubice: Ve středu 27. 11. se v rytířských sálech pardu-
bického zámku uskuteční slavnostní křest kalendáře Par-
dubice 2014 s fotografiemi známého českého fotografa
Petra Kurečky. Akci spojenou s kulturním programem,
výstavou a dražbou dalších velkoformátových fotografií
města zaštiťuje a realizuje firma SENSO DESIGN s.r.o.,
která výtěžek z dražby společně s částkou 10 Kč za kaž-
dý prodaný kalendář věnuje na službu domácí hospicové
péče Oblastní charity Pardubice. Kmotrou kalendáře se
stane herečka Květa Fialová.

Pavla Jadrná, www.pardubice.charita.cz

■ KALENDÁŘ NA LISTOPAD

Oskar a růžová paní

7. 11. od 19 hod., kostel Nanebevzetí Panny
Marie Hradec Králové (Velké nám.)

divadelní představení a poté beseda o domácí
hospicové péči, pořádá Oblastní charita HK,
více na www.charitahk.cz

5. charitní ples

9. 11. od 20 hod.,
Sokolovna Červený Kostelec

k tanci hraje skupina Relax Band, občerstvení
a bohatá tombola, překvapení v podobě vzácné
návštěvy, pořádá Oblastní charita Červený Kostelec,
více na www.hospic.cz

Setkání národů

12. 11. od 10 do 19 hod., Velký sál Adalbertina
Hradec Králové (Třída ČSA 300)

festival tradic, kultury a kuchyně více než 20 národů
světa, pořádá Integrační centrum pro cizince
při Diecézní charitě HK
a studenti hradeckých univerzit, více na
www.cizincihradec.cz a www.hk.caritas.cz

Benefiční koncert s OBOROHem

16. 11. od 17 hod., kostel sv. Jakuba, Polička
výtěžek benefice bude věnován ve prospěch klientů
s mentálním postižením z AC dílen a Denního
stacionáře v Poličce, pořádá Oblastní charita
Polička, více na www.policka.charita.cz

Adventní výstava „S vůní vanilky“

29. 11. od 8 do 17 hod.,
Oblastní charita Polička, Vrchlického 22
na programu je přehlídka tradičních řemesel
(letos z cechu rybářského a řezbářského), um paní
perníkářky, vyprávění farářů okolních farností
a možnost nákupu adventních věnců a dalších
výrobků klientů nebo zboží
Karmelitánského nakladatelství,
více na www.policka.charita.cz

Výstava fotografií a příběhů k 20. výročí charity v diecézi

6. 11. 2013–11. 1. 2014, Městský úřad Trutnov
více na www.trutnov.charita.cz

Výsledky sbírky na Charitu ve farnostech královéhradecké diecéze z neděle 23. 6. 2013*

Farnost / částka (Kč)		Hostinné	2124	Lučice	750	Slatiňany	14053
Bělá n. Svitavou	6760	Hradec Kr. - Kukleny	4289	Luže	5322	Slavoňov	7697
Běstvina	297	HK - Nový Hradec K.	3164	Mikulovice	550	Smidary	140
Bohdaneč u Zbrasl.	559	HK - Pouchov	10730	Míst. kom. Salesiánů	3169	Solnice	1400
Bohuslavice n. Met.	2611	HK - Pražské Předm.	10847	Mladé Bříště	931	Sopotnice	892
Bojanov	4600	Hradec Králové I	12078	Mladočov	14990	Stráž	502
Borová	2419	HK I - kostel P. Marie	13100	Morašice u Litomyšle	2383	Studenec u Horek	310
Boušín	2100	Hrochův Týnec	13782	Mříčná	2545	Studnice	802
Brandýs n. O.	2000	Hronov	8380	Náchod	9019	Svatý Kříž	821
Broumov	2112	Humpolec	10013	Nasavrky	4500	Světlá nad Sázavou	2020
Bykán	1230	Chlumec n. Cidl.	2000	Nechanice	500	Svojanov	12440
Bystré v Orl. h.	4065	Choceň	9387	Nekoř	1393	Svratka	5322
Býšť	7500	Choltice	300	Neratov	3800	Šlapanov	527
Cerekvice n. Louč.	1360	Chomutice u Hořic	210	Nížkov	8790	Štoky	612
Čachotín	446	Chotěboř	4341	Nová Paka	9030	Trutnov I	11027
Čáslav	9166	Chotusice	795	Nová Ves u Chotěboře	540	Trutnov II	2976
Častolovice	2125	Chrast u Chrudimě	2990	Nové Hrady u Skutče	3201	Horní Staré Město	
Čenkovice	477	Chroustovice	1370	Nové Město n. Met.	8746	Trutnov III - Poříčí	920
Černíkovice	6484	Chrudim	8561	Nový Bydžov	2397	Třebechovice p. O.	3719
Černilov	3950	Chvalkovice	290	Nový Hrádek	3584	Třebonín	513
Červené Janovice	1171	Janské Lázně	2708	Ohaře	3500	Třebosice	445
Červený Kostelec	10242	Jaroměř I	2150	Ohnišťany	170	Turkovice u Přelouče	400
Česká Bělá	566	Jičín	11766	Opatov v Čechách	1310	Týnec n. L.	680
Česká Skalice	5461	Jilemnice	6619	Opočno	4000	Uhelná Příbram	1690
Česká Třebová	5550	Jirice	825	Osice	500	Úpice	3787
Dlouhá Třebová	1195	Josefov	2315	Ostřetín	1350	Úsobí	839
České Heřmanice	5424	Kaliště	620	Pardubice	18672	Ústí n. O.	9911
České Libchavy	2500	Kameničky	16336	Pecka	3729	Vamberk	3985
Čibuz	5241	Kladruby n. L.	400	Pertoltice	760	Vápno u Přelouče	715
Čihošť	1000	Knířov	679	Pohled	620	Včelákov	800
Dašice	1939	Koclířov u Svitav	1600	Police n. Met.	7216	Vejvanovice	1074
Deštné v Orl. h.	920	Konárovice	135	Polička	18516	Velká Losenice	4111
Dobruška	13000	Kopidlno	2510	Polná	24793	Velké Poříčí	2636
Dobřenice	700	Korouhev	2861	Proseč u Skutče	7499	Vilémov u G. Jeníkova	630
Dohalice	200	Kostelec n. O.	4971	Předhradí	5050	Voděrahy	1527
Dolní Dobrouč	3719	Králíky	2000	Přelouč	5500	Vojslavice	618
Dolní Krupá	526	Kratonohy	200	Přepychy	3250	Vraclav	1955
Dolní Libchavy	1700	Krouna	2488	Příbyslav	16383	Vrbatův Kostelec	1530
Dolní Újezd	7124	Kutná Hora	8529	Pustá Kamenice	2860	Vrchlabí	10408
Dvůr Králové n. L.	9250	Kutná Hora - Sedlec	4500	Raná	5674	Vřesetáry	2300
Golčův Jeníkov	5004	Lanškroun	8855	Rohovládova Bělá	1682	Vysoké Chvojno	1325
Habry	995	Lázně Bělohrad	2225	Ronov n. Doubr.	5700	Vysoké Mýto	8766
Havlíčkova Borová	2684	Lázně Bohdaneč	2469	Rosice n. L.	12500	Vysoké Veselí	550
Havlíkův Brod	7773	Ledeč nad Sázavou	11879	Roztoky u Jilemnice	200	Záboří n. L.	180
Herálec	4924	Letohrad	16347	Rybná nad Zdobnicí	1060	Zálesní Lhota	90
Heřmanův Městec	6200	Libčany	2200	Rychnov n. Kněž.	2698	Zbraslavice	925
Hlinsko	8500	Lhota pod Libčany	350	Řetová	1650	Zbýšov v Čechách	3965
Holice	3723	Libřice	630	Sádek	5742	Zdechovice	400
Holohlavy	2260	Licibořice	1755	Sázavka	790	Žamberk	1300
Horní Branná	880	Lično	706	Sebranice u Litomyšle	12970	Ždírec	1260
Horní Jelení	1247	Lipnice nad Sázavou	816	Seč	1290	Železnice	6283
Horní Roveň	3292	Lipoltice	800	Senožaty	544	Želiv	5615
Horní Sloupnice	7929	Litomyšl	12226	Sezemice	3857	Žiželice	6767
Hořice v Podkrkonoší	4000	Lochenice	1440	Skála	1330	Žumberk	2220
Hoříčky	451	Lovčice	827	Skuhrov u H. Brodu	5340	celkem	885 264

Poznámky: * V tabulce jsou uvedeny výsledky sbírky na Charitu ve farnostech, které zaslaly její výtěžek do 8. 10. 2013.
Informace: Markéta Hůlková – tel. 495 063 135. Diecézní katolická charita Hradec Králové použije darované finanční prostředky na rozvoj svých středisek a projektů, mj. na podporu projektu Adopce na dálku®, který pomáhá dětem z nejchudších indických rodin získat vzdělání, dále na pomoc lidem trpícím nevyléčitelnou Huntingtonovou chorobou, na podporu projektů pomoci cizincům a uprchlíkům a také na rozvoj dobrovolnictví.

Děkujeme všem dárcům za příspěvek a podporu charitní činnosti a také všem duchovním správcům za spolupráci a pozornost, kterou sbírce ve svých farnostech věnovali.

Diecézní katolická charita Hradec Králové

Finance z ESF podpoří služby Oblastní charity HK až do roku 2014

Hradec Králové 1. října 2013 – Pro období let 2013 až 2014 je provoz sociálních služeb – **azylové domy, intervenční centra a nízkoprahová denní centra**, poskytovaných Oblastní charitou Hradec Králové, významnou měrou zajištěn díky projektu „Služby sociální prevence v Královéhradeckém kraji II“, financovaného z ESF prostřednictvím OP LZZ a státního rozpočtu ČR. Projekt je zaměřen na pomoc lidem ohroženým domácím násilím, lidem bez přístřeší a sociálního zázemí, pomáhá řešit jejich situaci směrem k návratu k obvyklému způsobu života. Pomoc zahrnuje i přístup k dalším službám, které mohou klienty svým zaměřením podpořit.

Dvouleté financování je velmi významnou pomocí pro tři zařízení Oblastní charity Hradec Králové, v kterých se problematika uvedených cílových skupin řeší. Jedná se o Domov pro matky s dětmi, Dům Matky Terezy, středisko sociálních služeb pro lidi bez domova a Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím.

Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím nabízí pomoc lidem žijícím v celém Královéhradeckém kraji. Do jeho činnosti patří poskytnutí sociálně právního poradenství a krizové intervence, psychická podpora, následné podpůrné psychoterapie a právní poradenství. Intervenční centrum zprostředkovává kontakt s dalšími návaznými službami, vytváří prostor pro osvětu a zajišťuje spolupráci s jinými poskytovateli sociálních služeb. V Královéhradeckém kraji bylo v roce 2012 Policií ČR vykazáno 51 násilných osob ze společného obydlí, celkově čerpalo služby Intervenčního centra 131 osob. Z tohoto počtu jich bylo 77 z města Hradec Králové.

Domov pro matky s dětmi pomáhá v rámci služby azylové domy matkám nebo otcům s dětmi ve věku 0–18 let (případně i těm, kteří mají svěřené dítě do vlastní péče), zletilým těhotným ženám, samotným zletilým ženám (v rámci kapacity 4 lůžek), kteří nejsou schopni samostatně řešit svoji situaci spojenou se ztrátou bydlení. Nabízí ubytování, podmínky pro osobní hygienu, přípravu stravy, i pomoc s přípravou stravy, dále zázemí pro zajištění úklidu, praní, sušení a žehlení prádla. V rámci služby nabízí také základní sociální poradenství, pomoc při uplatňování oprávněných zájmů, podporu při osvojování základních dovedností, dále například pomoc při upevnění kontaktu s rodinou, podporu při osvojování základních dovedností, poradenství nastávajícím matkám, zprostředkování návazných služeb a další. Formou klubů a besídek nabízí společné i individuální aktivity, je možné vypůjčení hraček a knížek, možnost využití dětského hřiště a sportovních potřeb. Pro děti na středisku funguje volnočasový klub Mariánek, kde se děti učí formou různorodých aktivit smysluplně využívat volný čas a rozvíjet svoje dovednosti a schopnosti. Jejich matky

(otcové) mohou navštěvovat resocializační kluby. V roce 2012 byla pobytová služba poskytnuta 72 ženám, jednomu muži a 105 dětem. Celkem 14 žen a 26 dětí zde našlo pomoc před agresí domácího násilí.

Dům Matky Terezy – středisko sociálních služeb pro lidi bez domova nabízí čtyři sociální služby, které tvoří systém pomoci osobám na různém stupni společenského vyloučení. Z uvedeného projektu jsou podpořené dvě: nízkoprahová denní centra a služba azylové domy.

V **denním centru** si mohou lidé bez přístřeší v klidu a bezpečí zajistit některé základní životní potřeby. Mohou využít hygienu, přípravu stravy, napít se, odpočinout si, ohřát se. Součástí Denního centra je i poskytování sociálního poradenství. Jsme také schopni reagovat na potřebu ošacení, klient si může za poplatek nechat vyprat a usušit prádlo.

Další pomocí může být i zhotovení fotografií na osobní doklady, v opodstatněných případech mohou klienti získat úvěrovou jízdenku nebo potravinovou pomoc. Denní centrum pomáhá lidem starším 18 let, zdržujícím se v Královéhradeckém kraji s cílem pomoci zmírnit jejich těžkou životní situaci a podporovat je v jejím řešení. Služba je poskytována ambulantně, přímo v Domě Matky Terezy - středisku sociálních služeb pro lidi bez domova, nebo také jako služba terénní, kdy terénní pracovník vyhledává osoby bez přístřeší, žijící v různých lokalitách a motivuje je k přijetí pomoci a řešení jejich situace. Sociální službu Denní centrum využilo v loňském roce 292 mužů a 80 žen. Nejvíce zastoupenou skupinou byli klienti ve věkové skupině od 27 do 64 let (307 klientů), oproti předchozím rokům však narostl i počet klientů mladých ve věkové skupině 19 – 26 let (45 klientů). V rámci terénní práce bylo navštíveno 55 lokalit a uskutečněno 678 kontaktů.

Další podporovanou službou projektu v rámci Domu Matky Terezy je sociální služba **azylové domy**. Nabízí ubytování ve dvoulůžkových pokojích po dobu zpravidla nepřevyšující jeden rok. Služba Azylové domy dále nabízí možnost hygieny, podmínky pro samostatnou přípravu stravy, pro úklid, praní, žehlení. Součástí pobytu na azylovém domě je základní sociální poradenství, pomoc při vyřizování běžných záležitostí, a další pomoc a podpora při aktivitách směřujících k sociálnímu začlenění. Klient si za podpory sociálního pracovníka tvoří osobní plán, ve kterém jsou formulované konkrétní kroky a jejich realizaci se snaží dosáhnout svého osobního cíle. S podporou pracovníků AD si klienti hledají práci, přiměřené vlastní bydlení a osvojují si schopnost využívat veřejné instituce. Služby mohou využít muži starší 18 let v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení, kterou nejsou schopni řešit vlastními silami. Tuto službu využilo vloni 87 mužů a průměrná délka jejich pobytu byla 7 měsíců.

Biskup požehnal novou střechu kostela v Ústí nad Orlicí

● Liturgický průvod

● Hudební doprovod zajistila místní schola

● Přivítání biskupa Jana Vokála

● Žehnací modlitba

● Zaplněný kostel

● Nová střecha v plném lesku

Foto: Lukáš Prokeš